

บทที่ 3

ลักษณะเศรษฐกิจมหภาคของไทย มาตรการ และนโยบายของรัฐบาล

สภาพเศรษฐกิจมหภาคของไทย

เศรษฐกิจมหภาคของไทยประกอบด้วย ภาคเศรษฐกิจ 4 ภาค ได้แก่ ภาคการผลิต และรายได้รายจ่าย ภาคการเงิน ภาคการคลัง และภาคต่างประเทศ (มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมาธิราช, 2539; รัตนา สายคณิต, 2544)

ภาคการผลิตและรายได้รายจ่าย

ภาคการผลิต เป็นภาคเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ ซึ่งแสดงในรูปของมูลค่าผลผลิตที่ผลิตขึ้นได้ กำลังการผลิตที่ใช้ไป การจ้างงาน เป็นต้น โดยมูลค่าผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์รวมจะสะท้อนถึงความสามารถในการผลิตสินค้าและบริการภายในประเทศ สามารถวัดได้จากผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้น (GDP) ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น (GNP) ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ (NNP) ผลิตภัณฑ์ประชาชาติในราคาประจำปี (nominal GNP) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริง (real GDP) และผลิตภัณฑ์ต่อหัว (per capita product) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้น ณ ราคาคงที่ เป็นมูลค่ารวมในราคาตลาดของผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้ายของสินค้าและบริการต่าง ๆ ซึ่งผลิตขึ้นได้ภายในประเทศในรอบระยะเวลาหนึ่ง และยังไม่ได้หักค่าเสื่อมราคา สามารถแบ่งภาคการผลิตได้เป็น 2 ภาคการผลิต ได้แก่ ภาคเกษตร และภาคนอกเกษตร ดังข้อมูลที่ปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3

ผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ ณ ราคาคงที่ ปี 2531 ปี พ.ศ. 2535-2551

(หน่วย: พันล้านบาท)

ปี พ.ศ.	ภาคเกษตร	ภาคนอกเกษตร	รวม
2535	296.2	1,986.3	2,282.5
2536	289.0	2,181.8	2,470.8
2537	303.3	2,389.6	2,692.9
2538	276.5	2,665.1	2,941.6
2539	288.8	2,826.5	3,115.3
2540	286.8	2,785.7	3,072.5
2541	282.6	2,467.0	2,749.6
2542	289.1	2,582.8	2,871.9
2543	309.9	2,698.4	3,008.3
2544	320.0	2,753.5	3,073.5
2545	322.1	2,914.8	3,236.9
2546	363.0	3,105.1	3,468.1
2547	354.4	3,333.7	3,688.1
2548	347.8	3,510.1	3,857.9
2549	365.4	3,689.0	4,054.4
2550	369.7	3,889.2	4,258.9
2551	385.2	3,979.6	4,364.8

ที่มา. จาก ดัชนีและเครื่องชี้เศรษฐกิจ, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2554ก, ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2554, จาก <http://www2.bot.or.th/Thai/Statistics/EconomicAndfinancial/EconomicIndices/Pages/Index.aspx>

ภาคเกษตร ประกอบด้วย สาขาการผลิต ทางด้านพืชผลทางการเกษตร การประมง การปศุสัตว์และป่าไม้

ภาคนอกเกษตร ประกอบด้วย ภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่และขอยหิน ไฟฟ้า ประปาและโรงแยกก๊าซ การก่อสร้าง การขายส่ง ขายปลีก และการซ่อมแซม ยานยนต์ต่าง ๆ การโรงแรมและภัตตาคาร การขนส่งและคมนาคม ตัวกลางทางการเงิน อสังหาริมทรัพย์ การบริหารราชการและป้องกันประเทศ การศึกษา การบริการสุขภาพและ

สังคม การบริการชุมชนและสาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล

เมื่อพิจารณาด้านการผลิตจะเห็นว่าโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มของโครงสร้างการผลิตในภาคนอกเกษตรสูงขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและยานยนต์ เห็นได้จากในปี พ.ศ. 2551 ผลผลิตภาคนอกเกษตรมีสัดส่วนโครงสร้างถึงร้อยละ 91.3 ของโครงสร้างการผลิตทั้งหมด โดยการผลิตอุตสาหกรรมมีสัดส่วนสูงสุดถึงร้อยละ 39.6 ขณะที่ภาคเกษตรมีสัดส่วนลดลงเหลือเพียงร้อยละ 8.7 ของโครงสร้างการผลิตทั้งหมด

ตาราง 4

โครงสร้างการผลิตจำแนกตามสาขาการผลิต ปี พ.ศ. 2547-2551 (หน่วย: ร้อยละ)

สาขาการผลิต	ปี พ.ศ.				
	2547	2548	2549	2550	2551
ภาคเกษตร	9.6	9.0	9.0	8.7	8.8
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	8.1	7.5	7.4	7.2	7.3
การประมง	1.6	1.5	1.6	1.5	1.5
ภาคนอกเกษตร	90.4	91.0	91.0	91.3	91.2
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	2.2	2.3	2.3	2.2	2.2
การผลิตอุตสาหกรรม	38.7	38.9	39.2	39.6	40.1
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	3.4				
การก่อสร้าง	2.2				
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม					
ยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลฯ	14	14	13.8	13.9	13.7
โรงแรมและภัตตาคาร	3.6	3.5	3.7	3.7	3.7
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าฯ	9.9	10	10.1	10.1	9.9
ตัวกลางทางการเงิน	3.4	3.5	3.5	3.5	3.7
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าฯ	3.9	3.9	3.9	3.9	3.9
การบริหารราชการแผ่นดินฯ					
รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	3	3	2.8	2.8	2.8
การศึกษา	2.4	2.5	2.5	2.6	2.5
การบริการด้านสุขภาพฯ	1.2	1.3	1.3	1.3	1.2
การให้บริการชุมชน สังคมฯ	2.2	2.2	2.2	2.0	1.9

ตาราง 4 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละ)

สาขาการผลิต	ปี พ.ศ.				
	2547	2548	2549	2550	2551
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1

ที่มา. จาก *บัญชีประชาชาติ*, โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554, ค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2554, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=94>

สำหรับการจ้างงานโดยความเป็นจริงแล้วจะเห็นว่ามีความว่างงานอยู่เสมอเนื่องมาจากหลายสาเหตุ ได้แก่

การว่างงานเนื่องจากวัฏจักรเศรษฐกิจ (cyclical unemployment) เกิดขึ้นเนื่องจากอุปสงค์รวมไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดงานจำนวนมากพอที่จ้างแรงงานทั้งหมด กล่าวคือ ค่าจ้างที่เป็นอยู่ในขณะนั้น จำนวนผู้ว่างงานมีมากกว่าตำแหน่งงานที่ว่าง การว่างงานประเภทนี้เกิดขึ้นในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำเนื่องจากอำนาจซื้อของประชาชนมีน้อยสินค้าที่ผลิตจึงขายไม่ออก ผู้ผลิตจึงลดการผลิตลงพร้อมทั้งค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมทั้งการเลิกจ้างแรงงานบางส่วน ทำให้เกิดการว่างงานขึ้น

การว่างงานชั่วคราว (frictional unemployment) เกิดขึ้นเนื่องจากแรงงานมีข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงานไม่เพียงพอ ทำให้แรงงานไม่รู้ว่าแหล่งใดต้องการรับคนงานเข้าทำงานบ้าง หรือแรงงานทราบแหล่งงานแต่ไม่สามารถโยกย้ายไปได้เพราะขาดเงินค่าใช้จ่ายในการโยกย้าย หรืออยู่ระหว่างเจ็บป่วย

การว่างงานตามฤดูกาล (seasonal unemployment) เกิดขึ้นเนื่องจากการผลิตสินค้าบางชนิดต้องทำการผลิตตามฤดูกาล เช่น การผลิตสินค้าทางการเกษตร

การว่างงานเนื่องจากโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ (structural unemployment) เกิดขึ้นเนื่องจากหลายปัจจัย เช่น การเปลี่ยนแปลงรสนิยมของผู้บริโภค การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีการผลิต

การว่างงานโดยแอบแฝง (disguised unemployment) มักเกิดขึ้นในประเทศที่มีประชากรหนาแน่นหรือในระบบของการผลิตทางการเกษตร ซึ่งมีคนงานมากเกินไป

ความจำเป็น

อัตราการว่างงาน เป็นเครื่องชี้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจว่า เศรษฐกิจกำลังอยู่ในช่วงใดของวัฏจักรธุรกิจ โดยทั่วไปอัตราการว่างงานจะผันแปรไปในทิศทางตรงกันข้ามกับ GDP กล่าวคือ ในช่วงเศรษฐกิจขยายตัว GDP สูงขึ้น อัตราการว่างงานจึงต่ำลง แต่ในช่วงที่เศรษฐกิจซบเซา GDP จะลดตัว อัตราการว่างงานจะเพิ่มขึ้น จากตาราง 5 จะเห็นว่ามีจำนวนผู้สมัครงานใหม่เพิ่มขึ้นทุกปีอย่างต่อเนื่อง ขณะที่การบรรจุนายจ้างเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่าจำนวนผู้สมัคร ทำให้เกิดตำแหน่งงานว่างหลายหมื่นตำแหน่ง ทั้งที่จำนวนแรงงานซึ่งรอการบรรจุมีเพียงพอ ก่อให้เกิดอัตราการว่างงานขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่เศรษฐกิจอยู่ในสถานะซบเซาหรือหดตัว ในปี พ.ศ. 2541 อัตราการว่างงานสูงถึงร้อยละ 4.35

ตาราง 5

จำนวนผู้สมัครงานใหม่ ตำแหน่งงานว่าง การบรรจุนายจ้าง และอัตราการว่างงาน ปี พ.ศ. 2540-2551

ปี พ.ศ.	ผู้สมัครงานใหม่ (คน)	ตำแหน่งงานว่าง (ตำแหน่ง)	การบรรจุนายจ้าง (คน)	อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)
2540	174,841	67,864	117,012	1.51
2541	263,172	32,655	139,474	4.35
2542	292,535	36,149	144,145	4.19
2543	251,719	43,944	124,144	3.59
2544	245,324	42,754	110,670	3.34
2545	208,580	67,067	75,853	2.41
2546	354,468	65,576	104,145	2.17
2547	444,021	69,144	151,963	2.08
2548	413,389	58,215	145,677	1.84
2549	391,962	38,588	163,657	1.52
2550	453,754	28,123	183,282	1.38

ตาราง 5 (ต่อ)

ปี พ.ศ.	ผู้สมัครงานใหม่ (คน)	ตำแหน่งงานว่าง (ตำแหน่ง)	การบรรจุงาน (คน)	อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)
2551	510,846	27,162	226,868	1.39

ที่มา. จาก *เครื่องชี้สถานการณ์ด้านแรงงาน*, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2554ข, กันยายน 2554, จาก [http://www2.bot.or.th/Thai/Statistics/Economic](http://www2.bot.or.th/Thai/Statistics/EconomicAndfinancial/EconomicIndices/Pages/Index.aspx)

[Andfinancial/EconomicIndices/Pages/Index.aspx](http://www2.bot.or.th/Thai/Statistics/EconomicAndfinancial/EconomicIndices/Pages/Index.aspx)

ภากรายได้ เป็นค่าตอบแทนที่บุคคลและหน่วยเศรษฐกิจได้รับเนื่องจากมีส่วนร่วมในการผลิตสินค้านั้น เมื่อมีการผลิตสินค้าและบริการเกิดขึ้นจะทำให้เกิดรายได้แก่ ผู้ที่มีส่วนร่วมในการผลิต และเมื่อกลุ่มผู้มีส่วนร่วมในการผลิตได้รับรายได้ ก็จะนำรายได้นั้นไปใช้จ่ายใช้สอย ทำให้เครื่องชี้ด้านรายได้ สะท้อนถึงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจได้ เช่นเดียวกับภาคการผลิต โดยสามารถวัดได้จากรายได้ประชาชาติ ซึ่งเป็นผลตอบแทนรวมของปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมในการผลิตผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิในเวลานั้น ประกอบด้วย ค่าตอบแทนแรงงาน รายได้อื่น ๆ ที่มีในนิติบุคคล กำไรของนิติบุคคล รายได้จากทรัพย์สินของครัวเรือน รัฐบาล และเงินโอนนิติบุคคล หักด้วยดอกเบี้ยหนี้-สาธารณะและดอกเบี้ยหนี้เพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน ทั้งนี้เงินได้บางอย่างที่เจ้าของปัจจัยการผลิตได้รับแต่จะไม่รวมอยู่ในรายได้ประชาชาติ เนื่องจากไม่ได้เกิดจากการผลิตในเวลานั้น หรือเกิดจากการผลิตสินค้าและบริการที่ผิดกฎหมาย เช่น เงินได้จากการค้ายาเสพติด ธุรกิจการพนัน การค้าโสเภณี เงินได้จากการชำระหนี้ของลูกค้าหนี้เงินได้จากการขายสินทรัพย์ที่มีอยู่เดิมแล้ว เช่น ขายบ้าน ขายรถ หรือเงินได้จากการขายสินทรัพย์ทางการเงิน เช่น หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ เป็นต้น ข้อมูลรายได้ประชาชาติเป็นข้อมูลที่แสดงว่า ในแต่ละช่วงเวลา ครัวเรือน หน่วยธุรกิจ และรัฐบาล ก่อให้เกิดรายได้รวมกันเท่าใด และเมื่อเวลาผ่านไป เมื่อรายได้ประชาชาติสูงขึ้นจะเป็นเครื่องชี้ว่ามูลค่าการผลิตสูงขึ้นด้วย จากตาราง 6 และตาราง 7 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2551 รายได้ประชาชาติมีมูลค่าเพิ่มขึ้นทุกปี แต่เมื่อดูจากอัตราการขยายตัวจะเห็นว่าในช่วง ปี พ.ศ. 2550-2551 มีอัตราการขยายตัวลดลง ทั้งนี้เนื่องจากเป็นช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำโดยในปี พ.ศ. 2551

รายได้ประชาชาติจากผลตอบแทนแรงงานมีมูลค่า 2,606,362 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 0.06 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 0.08 ส่วนผลตอบแทนจากที่ดิน ทุน และการประกอบการมีมูลค่า 4,357,086 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 0.09 ขยายตัวลดลงจากปีก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 0.12 ในขณะที่ปี พ.ศ. 2551 ดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ และ ดอกเบี้ยหนี้เพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนมีมูลค่า 116,193 พันล้านบาท และ 118,183 พันล้านบาท มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.12 และ 0.25 ตามลำดับ

ตาราง 6

รายได้ประชาชาติจำแนกตามประเภทรายได้ ปี พ.ศ. 2547-2551 (หน่วย: พันล้านบาท)

ประเภทรายได้	ปี พ.ศ.				
	2547	2548	2549	2550	2551
ค่าตอบแทนแรงงาน	1,927,134	2,072,848	2,259,116	2,449,250	,606,362
ผลตอบแทนจากที่ดิน ทุน และ การประกอบการ ได้แก่	2,833,763	3,127,910	3,560,586	3,991,007	4,357,086
1. รายได้จากการประกอบการที่มีใช้ นิติบุคคล	1,912,299	1,981,136	2,078,729	2,313,606	2,598,155
2. กำไรของนิติบุคคลที่จัดสรร ก่อนหักภาษี และกำไรนำส่งรัฐ	557,753	672,321	944,100	1,124,135	1,149,116
3. รายได้จากทรัพย์สินฯ และเงินโอน หัก	363,711	474,453	537,757	553,266	609,815
1. ดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ	82,970	91,237	98,254	103,796	116,193
2. ดอกเบี้ยหนี้เพื่อการอุปโภคบริโภค ของครัวเรือน	47,514	56,011	76,749	94,782	118,183
รายได้ประชาชาติ	4,630,413	5,053,510	5,644,699	6,241,679	6,729,072

ที่มา. จาก บัญชีประชาชาติ, โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม-
แห่งชาติ, 2554, ค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2554, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=94>

ตาราง 7

อัตราขยายตัวของรายได้ประชาชาติจําแนกตามประเภทรายได้ปี พ.ศ. 2547-2551

(หน่วย: ร้อยละ)

ประเภทรายได้	ปี พ.ศ.				
	2547	2548	2549	2550	2551
ค่าตอบแทนแรงงาน	0.08	0.08	0.09	0.08	0.06
ผลตอบแทนจากที่ดิน ทุน และ					
การประกอบการ ได้แก่	0.13	0.10	0.14	0.12	0.09
1. รายได้จากการประกอบการที่มีใช้					
นิติบุคคล	0.15	0.04	0.05	0.11	0.12
2. กำไรของนิติบุคคลที่จัดสรร					
ก่อนหักภาษี และกำไรนำส่งรัฐ	0.02	0.21	0.40	0.19	0.02
3. รายได้จากทรัพย์สินฯ และเงินโอน	0.15	0.30	0.13	0.03	0.10
หัก					
1. ดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ	-0.06	0.10	0.08	0.06	0.12
2. ดอกเบี้ยหนี้เพื่อการอุปโภคบริโภค					
ของครัวเรือน	0.16	0.18	0.37	0.23	0.25
รายได้ประชาชาติ	0.11	0.09	0.12	0.11	0.08

ที่มา. จาก บัญชีประชาชาติ, โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554, ค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2554, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=94>

ภาครายจ่าย ประกอบด้วย รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาล การสะสมทุน และรายได้จากการส่งออกสุทธิ ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ GDP ที่ผลิตขึ้นในรอบปีนั้น การเปลี่ยนแปลงของรายจ่ายประชาชาติที่แท้จริง แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของรายจ่ายที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของปริมาณซื้อสินค้าและบริการ

รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน เป็นรายจ่ายของประชาชนในการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งรวมถึงรายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าที่บริโภคหมดไป เช่น อาหาร เชื้อเพลิง เป็นต้น สินค้าที่มีอายุการใช้งานค่อนข้างสั้น เช่น

เสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋า เป็นต้น สินค้าที่คงทนถาวรมีอายุการใช้งานนาน เช่น ตู้เย็น โทรทัศน์ รถยนต์ เป็นต้น รายจ่ายค่าซื้อบริการต่าง ๆ เช่น บริการแพทย์ บริการธนาคาร การศึกษา เป็นต้น ปกติรายจ่ายอุปโภคบริโภคของภาคเอกชนเป็นรายจ่ายที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในรายจ่ายประชาชาติ ดังนั้นข้อมูลรายจ่ายอุปโภคบริโภคของประชาชนบางอย่าง จึงสามารถวิเคราะห์ถึงสถานะเศรษฐกิจในช่วงเวลานั้น ๆ ได้ เช่น ถ้ารายจ่ายอุปโภคบริโภคของประชาชนขยายตัวอาจหมายความว่าเศรษฐกิจกำลังดีขึ้น ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายอุปโภคบริโภคของภาคเอกชน ได้แก่ รายได้ประชาชาติ โดยถ้ารายได้ประชาชาติสูงจะทำให้ความสามารถใช้จ่ายอุปโภคบริโภคมากขึ้น อัตราภาษีที่สูงขึ้นจะทำให้การใช้จ่ายอุปโภคบริโภคลดลง ระดับราคาที่สูงขึ้นส่งผลต่อรายได้ประชาชาติที่แท้จริงและรายได้สุทธิส่วนบุคคลที่แท้จริงลดลง ทำให้การอุปโภคบริโภคที่แท้จริงต้องลดลงด้วย ในปี พ.ศ. 2551 การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน มีมูลค่า 2,278,617 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 0.03 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าไม่มากนัก ผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจทำให้การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคไม่ขยายตัวมากนัก โดยเฉพาะการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเครื่องใช้ที่มีแอลกอฮอล์และยาสูบหดตัวร้อยละ 0.01 อย่างไรก็ตาม จากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจต่าง ๆ ของภาครัฐ ประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านรายได้ของเกษตรกร ส่งผลให้ประชาชนมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น

ตาราง 8

รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน ปี พ.ศ. 2547-2551 (หน่วย: พันล้านบาท)

หมวดรายจ่าย	ปี พ.ศ.				
	2547	2548	2549	2550	2551
อาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์	502,785	526,020	555,188	574,715	585,175
เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และยาสูบ	149,974	157,412	169,575	177,921	176,142
เสื้อผ้าและรองเท้า	156,119	158,212	161,044	163,530	164,296
ที่อยู่อาศัย ประปา ไฟฟ้าฯ	203,471	213,239	224,278	230,867	239,543
เครื่องเรือน เครื่องใช้ และการบำรุงฯ	166,647	176,340	185,796	199,201	213,166
การรักษาพยาบาล	120,577	130,213	138,970	143,280	150,192
การขนส่ง	327,132	328,006	333,151	321,581	333,578
การสื่อสารและโทรคมนาคม	75,966	80,819	87,064	93,247	97,781

ตาราง 8 (ต่อ)

(หน่วย: พันล้านบาท)

หมวดรายจ่าย	ปี พ.ศ.				
	2547	2548	2549	2550	2551
บันเทิงและนันทนาการ	150,579	158,761	159,536	152,329	157,289
การศึกษา	10,404	10,730	11,411	11,615	11,872
ภัตตาคารและโรงแรม	160,816	164,984	187,992	197,515	202,125
สินค้าและบริการเบ็ดเตล็ด	132,148	136,228	132,728	146,209	151,791
คนไทยใช้จ่ายต่างประเทศ	80,189	66,166	70,017	69,794	62,400
หัก	219,948	197,791	240,540	267,383	266,733
1. คนต่างประเทศใช้จ่ายในประเทศ	219,948	197,791	240,540	267,383	266,733
2. รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของ					
ครัวเรือน	2,016,859	2,109,339	2,176,210	2,214,421	2,278,617

ที่มา. จาก *บัญชีประชาชาติ*, โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554, ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2554, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=94>

ตาราง 9

อัตราการขยายตัวของรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน ปี พ.ศ. 2547-2551

(หน่วย: ร้อยละ)

หมวดรายจ่าย	ปี พ.ศ.				
	2547	2548	2549	2550	2551
อาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์	0.04	0.05	0.06	0.04	0.02
เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และยาสูบ	0.05	0.05	0.08	0.05	-0.01
เสื้อผ้าและรองเท้า	0.00	0.01	0.02	0.02	0.00
ที่อยู่อาศัย ประปา ไฟฟ้าฯ	0.05	0.05	0.05	0.03	0.04
เครื่องยนต์ เครื่องใช้ และการบำรุงฯ	0.09	0.06	0.05	0.07	0.07
การรักษาพยาบาล	0.08	0.08	0.07	0.03	0.05
การขนส่ง	0.09	0.00	0.02	-0.03	0.04
การสื่อสารและโทรคมนาคม	0.07	0.06	0.08	0.07	0.05
บันเทิงและนันทนาการ	0.15	0.05	0.00	-0.05	0.03
การศึกษา	0.03	0.03	0.06	0.02	0.02
ภัตตาคารและโรงแรม	0.12	0.03	0.14	0.05	0.02

ตาราง 9 (ต่อ)

(หน่วย: ร้อยละ)

หมวดรายจ่าย	ปี พ.ศ.				
	2547	2548	2549	2550	2551
สินค้าและบริการเบ็ดเตล็ด	0.06	0.03	-0.03	0.10	0.04
คนไทยใช้จ่ายต่างประเทศ	0.46	-0.17	0.06	0.00	-0.11
หัก					
1. คนต่างประเทศใช้จ่ายในประเทศ	0.23	-0.10	0.22	0.11	0.00
2. รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือน	0.06	0.05	0.03	0.02	0.03

ที่มา: จาก *บัญชีประชาชาติ*, โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554, ค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2554, จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=94>

ภาคการเงิน

ภาคการเงิน เป็นภาคเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับปริมาณเงินและสินเชื่อที่ใช้หมุนเวียนอยู่ในประเทศ อัตราการขยายตัวของเงินฝากธนาคาร การให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ยอดหนี้คงค้างและหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และอัตราดอกเบี้ย

ปริมาณเงิน โดยทั่วไป หมายถึง สินทรัพย์หรือเงินที่หมุนเวียนอยู่ในมือประชาชน เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนกับสินค้าและบริการ และเพื่อให้ได้ประโยชน์ตอบแทน สินทรัพย์เหล่านี้มีระดับสภาพคล่องต่างกัน สินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงสุดคือ สินทรัพย์ที่สามารถแลกเปลี่ยนกับสิ่งอื่นหรือสินค้าได้ทันทีและไม่ขาดทุนจากการแลกเปลี่ยน ส่วนสินค้าและบริการที่มีสภาพคล่องต่ำคือ สินค้าและบริการที่แลกเปลี่ยนกับสิ่งอื่นได้ยาก หรือทำให้ต้องขาดทุนจากการแลกเปลี่ยนมาก ปริมาณเงินจะเป็นเครื่องชี้วัดล่วงหน้าว่า ถ้าปริมาณเงินเพิ่มขึ้นสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจในระยะต่อไปจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางขยายตัว แต่ถ้าปริมาณเงินลดลงหรืออัตราการขยายตัวของปริมาณเงินลดลง ทำให้คาดคะเนได้ว่าสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจในระยะต่อไปจะหดตัวลง การใช้จ่ายจะลดลง เมื่อแบ่งสินทรัพย์ตามสภาพคล่อง จะได้ปริมาณเงินในความหมายที่แคบ (M_1) คือ ปริมาณเงินที่มีสภาพคล่องสูง ได้แก่ ธนบัตร เหรียญกษาปณ์

ส่วนปริมาณเงินในความหมายกว้าง (M_2) ได้แก่ เงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากประจำของประชาชนที่ฝากไว้ในระบบธนาคาร และสถาบันการเงินอื่น ๆ รวมถึงเงินในรูปแบบตั๋วสัญญาใช้เงิน อัตราการขยายตัวของปริมาณเงินเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปี แต่ในปี พ.ศ. 2541 ปริมาณเงินที่มีสภาพคล่องสูงลดลงจากระบบร้อยละ 2.6 และลดลงร้อยละ 9.5 ในปี พ.ศ. 2543 เนื่องจากเป็นช่วงที่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจ สาเหตุสำคัญมาจากการปล่อยสินเชื่อน้อยลง รัฐบาลต้องใช้งบประมาณเกินดุล และการไหลออกของเงินตราต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ปริมาณเงินในความหมายกว้างยังคงมี อัตราการขยายตัวต่อเนื่อง เพราะส่วนใหญ่อยู่ในรูปของเงินฝาก และพันธบัตรซึ่งมีระยะเวลาไถ่ถอนคืน

ตาราง 10

ปริมาณเงินความหมายแคบ (M_1) และความหมายกว้าง (M_2) และอัตราการขยายตัว
ปี พ.ศ. 2537-2551

ปี พ.ศ.	ปริมาณเงิน (พันล้านบาท)		อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	
	(M_1)	(M_2)	(M_1)	(M_2)
2537	346.4	3,731.0	17.0	17.6
2538	388.3	4,463.5	12.1	19.6
2539	423.7	5,008.0	9.1	12.2
2540	428.8	5,169.7	1.2	3.2
2541	404.4	5,742.4	-2.6	9.3
2542	562.8	5,828.7	39.2	1.5
2543	504.4	6,056.3	-9.5	3.9
2544	567.8	6,404.1	11.5	5.7
2545	656.3	6,488.1	15.6	1.3
2546	750.2	7,062.3	14.3	6.2
2547	829.9	7,471.4	10.6	5.8
2548	890.2	7,926.9	7.3	6.1
2549	911.5	8,573.4	2.4	8.2
2550	1,000.0	9,109.0	9.7	6.3

ตาราง 10 (ต่อ)

ปี พ.ศ.	ปริมาณเงิน (พันล้านบาท)		อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	
	(M ₁)	(M ₂)	(M ₁)	(M ₂)
2551	1,041.2	9,944.3	4.1	9.2

ที่มา. จาก *เครื่องชี้เศรษฐกิจมหภาคของไทย*, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2554ก, ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2554, จาก <http://www2.bot.or.th/Thai/Statistics/EconomicAndfinancial/EconomicIndices/Pages/Index.aspx>

อัตราดอกเบี้ย หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้กู้ต้องจ่ายชำระให้แก่ผู้ให้กู้เป็นการตอบแทนที่ได้รับเงินกู้จำนวนหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง คิดเป็นร้อยละของสินเชื่อที่ได้รับปกติจะระบุเป็นอัตราร้อยละต่อปี อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินมีหลายประเภท และมีอัตราต่าง ๆ กัน เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก เงินกู้ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร อัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมในตลาดซื้อคืนพันธบัตร เป็นต้น อัตราดอกเบี้ยเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการออม การใช้จ่ายอุปโภคบริโภคและรายจ่ายลงทุนของครัวเรือน โดยอัตราดอกเบี้ยที่สูงจะทำให้ผู้ออมได้รับดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นจากเงินออมจำนวนเดิมซึ่งหมายถึง มีรายได้เพิ่มขึ้นส่งผลถึงการใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้นด้วย แต่ในขณะเดียวกันอัตราดอกเบี้ยที่สูงจะทำให้กำลังซื้อสินค้าที่มีมูลค่าสูงและต้องใช้วิธีผ่อนชำระต้องลดลง เนื่องจากการที่ผู้ซื้อต้องรับภาระดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นในการผ่อนชำระเป็นงวด ๆ สำหรับการลงทุนของหน่วยธุรกิจนั้น อัตราดอกเบี้ยเปรียบเสมือนต้นทุนของเงินกู้ ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยที่สูงทำให้ต้นทุนของเงินที่กู้มาลงทุนสูงขึ้นด้วย และถ้าอัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงินสูงเร็วกว่าอัตราเงินเฟ้อ ก็ยังทำให้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงสูงขึ้นด้วย ปกติในการตัดสินใจลงทุน ผู้ประกอบการจะต้องเปรียบเทียบระหว่างอัตราผลตอบแทนที่จะได้รับจากการลงทุนกับต้นทุนของเงินลงทุน ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นแล้วทำให้ต้นทุนของเงินลงทุนสูงขึ้น ในขณะที่อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนยังทรงตัว ก็จะส่งผลให้โครงการลงทุนให้ผลกำไรน้อยลงหรือขาดทุน ผู้ประกอบการจึงต้องชะลอหรือลดการลงทุน นอกจากนั้นอัตราดอกเบี้ยยังมีผลต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ โดยปกติเงินทุนจะเคลื่อนย้ายไปยังแหล่งที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงกว่า ดังนั้นถ้าอัตรา

ดอกเบี้ยในประเทศค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินต่างประเทศ ก็มีแนวโน้มที่เงินทุนจะไหลเข้าประเทศ ในปี พ.ศ. 2535 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ประกาศโดยธนาคารแห่งประเทศไทยยังคงอยู่ในอัตราที่สูง คือ ร้อยละ 8.5 จนกระทั่ง ปี พ.ศ. 2540 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำสูงถึงร้อยละ 13.0 แต่หลังจากได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มลดลงเรื่อยมาในปี พ.ศ. 2551 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 1.75

ตาราง 11

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ปี พ.ศ. 2535-2551 (หน่วย: ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	อัตราต่ำสุด	อัตราสูงสุด
2535	8.50	8.50
2536	7.00	7.00
2537	8.20	10.25
2538	10.25	11.00
2539	8.50	9.25
2540	10.00	13.00
2541	6.00	6.00
2542	4.00	4.25
2543	3.50	3.50
2544	2.75	3.00
2545	2.00	2.00
2546	1.00	1.00
2547	1.00	1.00
2548	2.50	3.50
2549	4.00	5.00
2550	2.25	2.38
2551	1.75	2.00

ที่มา. จาก เครื่องชี้เศรษฐกิจมหภาคของไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2554ก, ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2554, จาก <http://www2.bot.or.th/Thai/Statistics/Economic>

Andfinancial/EconomicIndices/Pages/Index.aspx

ภาคการคลัง

ภาคการคลังเป็นภาคเศรษฐกิจซึ่งเกี่ยวข้องกับรายรับ รายจ่าย ของรัฐบาล และหนี้สาธารณะ โดยรายรับของรัฐบาลสามารถแบ่งได้ 3 ประเภท ได้แก่ รายได้ เงินกู้และเงินคงคลัง ส่วนรายจ่ายแบ่งได้หลายประเภท เช่น แบ่งตามส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ แบ่งตามหมวดรายจ่าย หรือแบ่งตามลักษณะเศรษฐกิจ เป็นต้น สำหรับหนี้สาธารณะเป็นข้อผูกพันของรัฐบาลที่เกิดจากการกู้เงินโดยตรงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ

รายรับ ประกอบด้วย

1. รายได้มาจาก 3 หน่วยงานหลัก ได้แก่ กรมสรรพากร แหล่งรายได้ที่สำคัญ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นต้น กรมสรรพสามิต มีแหล่งรายได้ที่สำคัญ เช่น ภาษีน้ำมัน ภาษีเบียร์ ภาษีสุราและยาสูบ เป็นต้น และกรมศุลกากรมีรายได้จากภาษีที่สำคัญ เช่น อากรขาเข้า-ขาออก เป็นต้น จากตาราง 10 ผลการจัดเก็บรายได้รวม ทั้ง 3 กรม ในปีงบประมาณ 2551 เท่ากับ 1,653,985 ล้านบาท ประกอบด้วย รายได้จัดเก็บจาก กรม สรรพากร (ดูตาราง 11) จำนวน 1,276,080 ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นการจัดเก็บรายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน 503,439 ล้านบาท รองลงมา เป็นภาษีเงินได้นิติบุคคลจัดเก็บรายได้รวม 460,650 ล้านบาท และภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จัดเก็บรายได้รวม 204,847 ล้านบาท รายได้จัดเก็บจากกรมสรรพสามิต (ดูตาราง 12) จำนวน 278,303 ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นการจัดเก็บรายได้จากภาษีน้ำมันจำนวน 67,211 ล้านบาท ภาษिरถยนต์จำนวน 57,822 ล้านบาท และภาษีเบียร์จำนวน 53,465 ล้านบาท และรายได้จัดเก็บจากกรมศุลกากร (ดูตาราง 13) จำนวน 99,602 ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็น อากรขาเข้าจำนวน 96,944 ล้านบาท ดังนั้นการเก็บภาษีอากรของรัฐบาลจึงเป็นการดึงรายได้ของประชาชนไปส่วนหนึ่ง และยังเป็น การดึงเงินออกจากระบบการหมุนเวียน ทำให้ปริมาณเงินลดลง รายได้สุทธิส่วนบุคคล รายจ่ายอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมทั้งรายจ่ายลงทุนของเอกชนลดลง ซึ่งอาจจะส่งผลให้รายได้ประชาชนลดลงเป็นทวีคูณของจำนวนภาษีที่จัดเก็บได้

ตาราง 12

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลจําแนกตามหน่วยงานจัดเก็บปีงบประมาณ 2535-2551

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	กรมสรรพากร	กรมสรรพสามิต	กรมศุลกากร	รวม
2535	261,042	102,028	86,246	449,316
2536	300,805	125,789	105,910	532,504
2537	366,957	138,670	116,872	622,499
2538	444,512	155,308	128,548	728,368
2539	508,832	167,160	129,543	805,535
2540	518,620	180,168	104,160	802,947
2541	498,966	155,564	69,338	723,868
2542	452,317	163,892	68,095	684,303
2543	461,322	168,822	87,195	717,338
2544	499,711	177,600	92,838	770,149
2545	544,281	208,153	98,629	851,062
2546	627,682	246,641	111,819	986,142
2547	772,236	275,773	106,122	1,154,132
2548	937,149	279,395	110,403	1,326,948
2549	1,057,200	274,095	96,232	1,427,528
2550	1,119,194	287,231	90,625	1,497,050
2551	1,276,080	278,303	99,602	1,653,985

ที่มา. จาก ข้อมูลการคลังภาครัฐบาล, โดย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2554, ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2554, จาก <http://www.fpo.go.th/FPO/index2.php?mod=Category&file=categoryview&categoryID=cat0000109>

ตาราง 13

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลของกรมสรรพากร ปีงบประมาณ 2535-2551 (หน่วย: ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ภาษีเงินได้นิติบุคคล	ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	ภาษีการค้า	ภาษีมูลค่าเพิ่ม	ภาษีธุรกิจเฉพาะ	อากรแสตมป์	รายได้อื่น ๆ
2535	52,945	87,273	2,884	37,783	66,614	9,629	3,781	134
2536	57,237	103,975	3,448	2,739	112,582	16,764	3,876	184
2537	67,651	133,268	3,603	1,441	134,791	21,227	4,752	224
2538	86,190	157,078	3,196	1,082	163,122	28,311	5,284	249
2539	109,396	172,235	3,430	572	184,227	33,410	5,286	276
2540	115,137	162,655	5,322	264	195,813	34,286	4,734	408
2541	122,945	99,480	5,316	342	232,388	35,241	2,992	263
2542	106,071	108,820	10,872	186	201,976	21,311	2,824	258
2543	91,790	145,554	10,739	126	192,510	17,015	3,351	236
2544	101,136	149,677	17,154	84	215,158	12,852	3,408	242
2545	108,371	170,415	19,128	99	228,196	13,715	4,122	236
2546	117,309	208,859	21,773	45	261,306	12,757	5,348	286
2547	135,155	261,890	31,935	-	316,134	20,024	6,820	278
2548	147,352	329,516	41,178	-	385,718	26,304	6,816	266
2549	170,079	374,689	56,524	-	417,772	30,623	7,268	244
2550	192,795	384,619	65,735	-	434,272	34,406	7,137	230

ตาราง 13 (ต่อ)

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ภาษีเงินได้นิติบุคคล	ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	ภาษีการค้า	ภาษีมูลค่าเพิ่ม	ภาษีธุรกิจเฉพาะ	อากรแสตมป์	รายได้อื่น ๆ
2551	204,847	460,650	74,033	-	503,439	25,133	7,724	254

ที่มา. จาก ข้อมูลการคลังภาครัฐบาล, โดย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2554, ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2554, จาก <http://www.fpo.go.th/FPO/index2.php?mod=Category&file=c ategoryview&categoryID=cat0000109>

ผลการจัดเก็บรายได้^{๗๒}ของกรมสรรพสามิต ปีงบประมาณ ๒๕๕๑-๒๕๕๒

ปี พ.ศ.	ภานิชันัน	ภานิชูป	ภานิชูรา	ภานิชิง	ภานิช	ภานิชอื่น

	รถยนต์	เครื่องดื่ม	เครื่องใช้ไฟฟ้า	รถจักรยานยนต์	แบตเตอรี่	โทรทัศน์					
2535	41,346	15,490	15,247	7,818	15,713	5,125	301	-	-	-	695
2536	43,711	15,638	16,679	9,478	34,350	5,158	546	-	-	-	73
2537	46,131	19,708	19,272	12,262	34,515	5,636	899	-	-	-	136
2538	53,501	20,717	19,759	15,131	38,147	6,598	1,190	-	-	-	156
2539	58,005	24,057	21,548	17,360	37,343	6,845	1,729	-	-	-	153
2540	63,983	29,816	22,763	21,383	32,295	7,519	1,765	129	168	-	204
2541	65,373	28,560	20,257	23,191	8,557	7,023	1,003	538	442	-	481
2542	66,584	26,655	22,800	24,992	13,941	6,484	904	482	419	-	474
2543	64,832	28,134	8,276	26,438	26,781	7,444	1,104	791	444	-	579
2544	64,124	32,310	8,933	29,991	30,330	8,100	1,429	932	713	-	525
2545	68,840	31,697	22,290	31,650	41,560	7,748	1,793	1,224	582	-	556
2546	73,605	33,289	25,676	36,987	56,474	8,621	2,347	1,581	591	6,420	813
2547	76,996	36,325	26,181	42,749	65,012	9,350	2,859	1,641	763	12,625	993
2548	76,458	38,193	28,620	45,483	58,760	10,106	3,712	1,849	762	13,935	1,121
2549	70,742	35,657	29,143	44,207	59,810	10,765	3,525	2,010	1,178	15,523	1,169
2550	76,944	41,824	33,298	52,088	55,844	11,735	3,727	1,665	1,426	7,229	1,183
2551	67,211	41,832	36,816	53,465	57,822	12,391	3,769	1,673	1,708	111	1,196

ตาราง 14 (ต่อ) (หน่วย: ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	รายได้ อื่นๆ	ภาษี สนามม้า	ภาษี สนามกอล์ฟ	ภาษี เครื่องหอม	ภาษีแก้วๆ	ภาษีพรม	ภาษีไฟ	ภาษีเรือ	ภาษีสารทำลาย ชั้นไอโซน	ภาษี ในดัลป์	ภาษี สถานอาบนำ
2535	294	7	-	38	1	-	-	2	-	-	-
2536	157	10	-	56	2	-	-	6	-	-	-
2537	111	11	-	64	2	-	52	7	-	-	-
2538	109	12	-	69	-	-	59	16	-	-	-
2539	119	10	-	75	2	-	55	12	-	-	-
2540	142	-	11	91	7	17	59	19	-	-	-
2541	139	126	163	103	11	19	56	3	-	-	-
2542	158	114	191	87	6	24	49	3	-	-	-
2543	3,999	97	218	127	11	20	55	53	-	-	-
2544	213	62	246	112	14	26	59	5	-	-	-
2545	212	45	268	126	15	23	60	5	15	-	-
2546	239	68	299	145	22	26	65	19	54	38	78
2547	280	97	332	167	34	23	44	5	18	82	161
2548	398	86	372	179	40	38	74	-	53	92	185
2549	367	87	425	185	56	39	52	-	26	104	196
2550	269	87	447	177	68	29	46	-	16	111	202

ตาราง 14 (ต่อ) (หน่วย: ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	รายได้ อื่น ๆ	ภาษี สนมมำ	ภาษี สนมกอล์ฟ	ภาษี เครื่องหอม	ภาษี แก้วๆ	ภาษี พรม	ภาษีไฟ	ภาษีเรือ	ภาษีสารทำลาย ชั้นไอโซน	ภาษี ในคัลป์	ภาษี สถานอบน้ำ
2551	309	84	490	167	63	44	37	-	6	111	192

หมายเหตุ: 1 / ในปี พ.ศ. 2535 มีผลการจัดเก็บรายได้จากภาษีเงินได้ ภาษีไม่จัดไฟ ๗ และภาษียานดู่ 621 ล้านบาท 19 ล้านบาท และ

8 ล้านบาท ตามลำดับ

ที่มา. จาก ข้อมูลการคลังภาครัฐบาล, โดย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2554, ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2554, จาก <http://www.fpo.go.th/FPO/index2.php?mod=Category&file=c ategoryview&categoryID=cat0000109>

ตาราง 15

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลของกรมศุลกากร ปีงบประมาณ 2535-2551

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	อากรขาเข้า	อากรขาออก	รายได้อื่น ๆ	อากรขาเข้า
2535	85,082	11	1,153	85,082
2536	104,651	11	1,247	104,651
2537	115,540	14	1,318	115,540
2538	127,124	9	1,415	127,124
2539	128,212	6	1,324	128,212
2540	102,704	8	1,448	102,704
2541	67,108	17	2,213	67,108
2542	66,994	36	1,064	66,994
2543	85,338	75	1,782	85,338
2544	91,359	82	1,397	91,359
2545	96,326	163	2,139	96,326
2546	110,054	216	1,549	110,054
2547	103,635	267	2,220	103,635
2548	106,917	285	3,202	106,917
2549	93,633	314	2,285	93,633
2550	88,169	345	2,112	88,169
2551	96,944	501	2,157	96,944

ที่มา. จาก ข้อมูลการคลังภาครัฐบาล, โดย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2554, ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2554, จาก <http://www.fpo.go.th/FPO/index2.php?mod=Category&file=categoryview&categoryID=cat0000109>

2. เงินกู้ ได้มาจากแหล่งทั้งภายในและภายนอกประเทศ แหล่งเงินกู้ภายในประเทศ ได้แก่ ธนาคารกลาง สถาบันการเงินในประเทศและประชาชน โดยการออกพันธบัตร ตัวเงิน หรือสัญญาเงินกู้ เป็นต้น การกู้เงินของรัฐบาลจากธนาคารกลางโดยการพิมพ์ ธนบัตรขึ้นใหม่ หรือกู้จากต่างประเทศ จะไม่เกิดผลกระทบต่อรายได้ประชาชาติ แต่ถ้า รัฐบาลกู้จากเอกชน เช่น ธนาคารพาณิชย์หรือประชาชน จะส่งผลให้ธนาคารต้องลด การปล่อยสินเชื่อให้เอกชน หรือประชาชนต้องลดการใช้จ่ายอุปโภคบริโภคลง ทำให้

ปริมาณเงินในระบบลดลง

3. เงินคงคลัง เป็นเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายในปีก่อน ๆ ซึ่งรัฐบาลเก็บสะสมไว้สามารถนำออกมาใช้จ่ายได้ตามที่กฎหมายกำหนด เช่น นำมาชำระหนี้ เป็นต้น

รายจ่าย เป็นรายจ่ายที่รัฐบาลได้ใช้จ่ายไปเพื่อการบริหารงานอันเป็นภาระหน้าที่ของรัฐโดยทั่วไป และเพื่อจัดให้มีสินค้าและบริการอันเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศ รายจ่ายตามลักษณะเศรษฐกิจ ประกอบด้วย รายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุน

ตาราง 16

งบประมาณรายจ่ายจำแนกตามลักษณะเศรษฐกิจ ปีงบประมาณ 2535-2551

(หน่วย: พันล้านบาท)

ปี พ.ศ.	รายจ่ายประจำ	รายจ่ายลงทุน
2535	3,018.1	1,306.5
2536	3,510.6	1,716.1
2537	3,763.8	2,129.8
2538	4,343.8	2,538.4
2539	4,823.6	3,272.9
2540	5,204.5	3,800.5
2541	5,195.1	2,792.6
2542	5,861.2	2,335.3
2543	6,355.9	2,170.9
2544	6,792.9	2,185.8
2545	7,726.1	2,247.3
2546	7,534.5	2,114.9
2547	8,365.4	2,928.0
2548	8,812.5	3,295.9
2549	9,584.8	3,583.4
2550	11,359.9	3,747.2
2551	12,139.9	4,004.8

ที่มา. จาก รายจ่ายรัฐบาล, โดย ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงการคลัง, 2554, ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2554, จาก <http://dwfoc.mof.go.th/menu2.htm>

หนี้สาธารณะ คือ ข้อผูกพันของรัฐบาลที่เกิดจากการกู้โดยตรงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ หนี้สาธารณะเป็นพันธะที่รัฐบาลต้องชดใช้โดยจ่ายจากเงินภาษีอากร ความสามารถในการชดใช้หนี้สาธารณะ จึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดเก็บภาษีอากร ถ้าหนี้สาธารณะคงค้างสูง รัฐบาลต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายสูงด้วย และถ้าอัตราการขยายตัวของรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้สูงกว่าอัตราการขยายตัวของรายจ่ายประจำ และรายจ่ายลงทุนในงบประมาณรายจ่ายแล้ว จะส่งผลให้สัดส่วนของรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ในงบประมาณรายจ่ายสูงขึ้น และสัดส่วนของรายจ่ายลงทุนในงบประมาณรายจ่ายลดลง ดังนั้นหนี้สาธารณะที่ค่อนข้างสูงจึงส่งผลกระทบต่อการใช้รายลงทุนของภาครัฐ การเติบโตของ GDP และรายได้ประชาชาติ รัฐบาลมีแนวโน้มก่อหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2551 ประเทศไทยมีหนี้สาธารณะคงค้าง 3,391,215.26 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 37.37 ของ GDP เป็นหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง 2,162,110.65 ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นการก่อหนี้ในประเทศโดยการขายพันธบัตร

ตาราง 17

มูลค่าหนี้สาธารณะคงค้าง ปีงบประมาณ 2547-2551 (หน่วย: พันล้านบาท)

ประเภท	ปี พ.ศ.				
	2547	2548	2549	2550	2551
หนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง	1,828.41	1,826.99	1,967.70	2,051.36	2,162.11
หนี้ต่างประเทศ	321.90	250.83	191.92	107.90	66.99
หนี้ในประเทศ	1,506.51	1,576.17	1,775.79	1,943.46	2,095.12
หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน	839.14	901.27	911.47	907.33	1,090.89
หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน	593.82	574.96	522.28	506.78	674.99
หนี้ต่างประเทศ	271.18	247.46	195.10	171.12	183.96
หนี้ในประเทศ	382.72	327.50	327.18	335.66	491.03
หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	245.33	326.31	389.20	400.54	415.90
องค์กรในสังกัดรัฐบาล	60.09	111.49	80.43	0.00	0.00
กองทุนหมู่บ้าน	48.26	40.49	29.33	0.00	0.00
สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน	11.83	71.00	51.10	0.00	0.00
หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ	398.91	437.74	273.52	185.15	138.22
รวมหนี้สาธารณะคงค้าง	3,126.55	3,277.50	3,233.12	3,143.84	3,391.22

ตาราง 17 (ต่อ)

(หน่วย: พันล้านบาท)

ประเภท	ปี พ.ศ.				
	2547	2548	2549	2550	2551
สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP	47.54	45.89	41.29	37.12	37.37

ที่มา. จาก ข้อมูลการคลังภาครัฐบาล, โดย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2554, ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2554, จาก <http://www.fpo.go.th/FPO/index2.php?mod=Category&file=categoryview&categoryID=cat0000109>

ภาคต่างประเทศ

เนื่องจากระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นระบบเศรษฐกิจแบบเปิดเพราะมีความเกี่ยวข้องกับต่างประเทศทางด้านการค้าและการเงินระหว่างประเทศ จึงส่งผลกระทบต่อให้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจมหภาคของไทยต้องผันแปรไปด้วย ซึ่งอาจจะเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น หรือในทิศทางที่หดรัดก็ได้ เครื่องชี้ภาคต่างประเทศที่สำคัญ เช่น การค้าระหว่างประเทศ ดุลบัญชีเดินสะพัด และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

การค้าระหว่างประเทศ ได้แก่ การส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ และการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ การที่ประเทศจะส่งออกหรือนำเข้าสินค้าได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น นโยบายการค้าต่างประเทศของประเทศ อัตราเงินเฟ้อ และอัตราการแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ เป็นต้น ในช่วงที่เศรษฐกิจชะลอตัวหรือหดรัด การส่งออกและนำเข้ามักมีผลกระทบโดยตรง ในปี พ.ศ. 2540 เกิดวิกฤติค่าเงินบาทและอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นทำให้รัฐบาลต้องดำเนินนโยบายการเงินโดยใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว ซึ่งส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ จากปี พ.ศ. 2539-2541 เป็น 25.34 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ 31.37 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และ 41.37 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ตามลำดับ ทำให้ประเทศต้องชะลอการส่งออกและนำเข้า โดยการส่งออกมีมูลค่าลดลงเหลือ 52.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หดตัวลดลงร้อยละ 6.7 เช่นเดียวกับการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศมีมูลค่าลดลงเหลือ 40.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หดตัวลดลงถึงร้อยละ 33.7 ในปี พ.ศ. 2541 (ดูตาราง 18)

ปัจจุบันประเทศไทยใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศลอยตัวแบบมีการจัดการในวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 (รัตนา สายคณิต, 2544) โดยธนาคารกลางจะเข้ามาแทรกแซงอัตราแลกเปลี่ยนเป็นครั้งคราวเพื่อไม่ให้ค่าเงินสกุลท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงมากจนเกินไป เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนหรือค่าเงินบาทอ่อนตัวหรือแข็งตัวมากเกินไป จะส่งผลกระทบในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การส่งออกและนำเข้า การค้า การบริการ การบัญชีเดินสะพัด การเคลื่อนย้ายทุนระหว่างประเทศและหนี้ต่างประเทศ เป็นต้น

ตาราง 18

มูลค่าการส่งออก-นำเข้าสินค้าและอัตราการเปลี่ยนแปลง ปี พ.ศ.2535-2551

ปี พ.ศ.	สินค้าส่งออก		สินค้านำเข้า		อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ
	มูลค่า	%การเปลี่ยนแปลง	มูลค่า	%การเปลี่ยนแปลง	
2535	32.2	13.7	40.1	6.0	25.40
2536	36.6	13.4	45.1	12.3	25.32
2537	44.7	22.1	53.4	18.4	25.15
2538	55.7	24.8	70.4	31.9	24.92
2539	54.7	-1.9	70.8	0.5	25.34
2540	56.7	3.8	61.3	-13.4	31.37
2541	52.8	-6.7	40.7	-33.7	41.37
2542	56.8	7.4	47.5	16.9	37.84
2543	67.9	19.5	62.4	31.3	40.16
2544	63.0	-7.1	60.5	-2.9	44.48
2545	66.0	4.7	63.3	4.5	43.00
2546	78.1	18.1	74.3	17.3	41.53
2547	94.9	21.5	93.3	25.7	40.27
2548	109.3	15.1	-117.6	25.8	40.27
2549	127.9	16.9	-126.9	7.9	37.93
2550	151.2	18.2	-138.4	9.0	34.56

ตาราง 18 (ต่อ)

ปี พ.ศ.	สินค้าส่งออก		สินค้านำเข้า		อัตราแลกเปลี่ยนต่อ ดอลลาร์สหรัฐฯ
	มูลค่า	%การเปลี่ยนแปลง	มูลค่า	%การเปลี่ยนแปลง	
2551	175.2	15.8	-175.6	26.8	33.36

ที่มา. จาก *เครื่องชี้เศรษฐกิจมหภาคของไทย*, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2554ก, กันยายน 2554, จาก <http://www2.bot.or.th/Thai/Statistics/Economic>

Andfinancial/EconomicIndices/Pages/Index.aspx

นโยบายและมาตรการสำคัญของรัฐบาล

รัฐบาลมีหน้าที่หลักสำคัญในการบริหารประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยในประเทศ และการรักษาความมั่นคงของประเทศ สำหรับหน้าที่ด้านเศรษฐกิจที่สำคัญของรัฐบาล ได้แก่ (รัตนา สายคณิต, 2541, หน้า 9-10)

1. หน้าที่ในการจัดสรร (allocation function) เป็นหน้าที่ในการจัดสรรทรัพยากรของประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัดระหว่างการผลิตสินค้าเอกชนซึ่งให้เอกชนเป็นผู้ผลิตกับการผลิตสินค้าสาธารณะซึ่งรัฐบาลเป็นผู้ผลิตเอง
2. หน้าที่ในการกระจาย (distribution function) โดยการจัดเก็บภาษีจากผู้ที่มีรายได้และทรัพย์สิน ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเสียภาษี และนำมาใช้จ่ายช่วยเหลือหรือสงเคราะห์ผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาส
3. หน้าที่ในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ (stabilization function) โดยการเข้าแทรกแซงการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคเอกชนเพื่อให้เศรษฐกิจมีเสถียรภาพ โดยใช้มาตรการทางด้านภาษี การกู้ยืม และการใช้จ่ายของรัฐ เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้จ่ายรวมของประเทศในทิศทางที่ทำให้เกิดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ
4. หน้าที่ในการเร่งรัดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (growth function) โดยการส่งเสริมให้มีการลงทุนในโครงการผลิตสินค้าในภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคบริการ โดยใช้มาตรการทางภาษีเพื่อคุ้มครองการผลิตในประเทศไม่ให้สินค้าจากต่างประเทศมาแข่งขันได้

5. หน้าที่ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ทั้งนี้เพราะการผลิตและการบริโภคของภาคเอกชนอาจทำให้ทรัพยากรธรรมชาติต้องหมดไปอย่างสิ้นเปลืองหรือเป็นการทำลายสภาพแวดล้อม ก่อให้เกิดมลพิษต่าง ๆ รัฐจึงต้องเข้ามาทำหน้าที่ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

จากหน้าที่สำคัญทางเศรษฐกิจดังกล่าว รัฐบาลจึงจำเป็นต้องแถลงนโยบายการดำเนินงานพร้อมทั้งประกาศมาตรการต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายหลักคือ ความกินดีอยู่ดีของประชาชนในประเทศ นโยบายซึ่งรัฐบาลแถลงในช่วงเวลาของการศึกษาและมาตรการสำคัญซึ่งประกาศใช้ มีดังต่อไปนี้ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2554)

มาตรการและนโยบายรัฐบาลระหว่างปี พ.ศ. 2535-2539

นโยบายเศรษฐกิจ รัฐบาลยึดมั่นในระบบเศรษฐกิจเสรีและเน้นการรักษาเสถียรภาพและวินัยทางการเงิน การคลังเป็นเป้าหมายหลักควบคู่ไปกับการกระจายรายได้ในประเทศ สร้างความเป็นธรรมในสังคม ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้จะให้ความสำคัญแก่การเร่งพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ เพื่อให้เศรษฐกิจไทยสามารถขยายตัวโดยต่อเนื่องและมุ่งที่จะสร้างประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคในด้านเศรษฐกิจ โดยมีนโยบายที่สำคัญดังต่อไปนี้ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2554)

1. ส่งเสริมการระดมเงินออมภายในประเทศอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการออมภาคครัวเรือน และการออมเชิงผูกพัน เช่น การจัดตั้งกองทุนบำนาญ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
2. พัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาค โดยสนับสนุนให้มีการเปิดเสรีทางการเงิน

3. เร่งพัฒนาขีดความสามารถในการระดมเงินออมภายในประเทศให้สอดคล้องกับความต้องการเงินทุนในการพัฒนา ภายใต้กรอบการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและการเงินของสากลโลก โดยเฉพาะการพัฒนาให้ประเทศเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจทั้งการเงินและการค้าโดยจะพัฒนาทั้งทางด้านตลาดทุนและตลาดการเงินให้ได้มาตรฐาน และสามารถสนองตอบความต้องการทางด้านการระดมทุนของภาครัฐบาลและเอกชน

อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้จะต้องคุ้มครองผู้ฝากและผู้ลงทุนอย่างจริงจังด้วย

4. จัดตั้งและสนับสนุนบทบาทสถาบันการเงินเฉพาะด้าน เพื่อสนับสนุนการส่งออกโดยจัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าพร้อมกับสนับสนุนการกระจายความเจริญและการลงทุนสู่ภูมิภาค โดยสนับสนุนสถาบันการเงินเฉพาะด้านที่มีอยู่แล้วให้จัดสินเชื่อแก่ภาคการผลิตในภูมิภาคให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมและอุตสาหกรรมในครัวเรือน

5. พัฒนาและเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและวิธีการจัดเก็บของระบบภาษีอากรทั้งของรัฐและท้องถิ่นให้มีความชัดเจน เป็นกลาง และมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้ทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น

6. สนับสนุนให้นักธุรกิจไทยขยายการลงทุนและการค้าออกไปสู่ต่างประเทศให้มากขึ้น

7. ยกเลิกการเก็บภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝากที่มีวัตถุประสงค์การออมเพื่อการจัดซื้อที่อยู่อาศัย เพื่อการศึกษาของบุตรและเพื่อการยังชีพภายหลังเกษียณอายุ

8. ปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าและภาษีศุลกากร (GATT) และการค้าเสรีของอาเซียน (AFTA) ขณะเดียวกันต้องดูแลอุตสาหกรรมภายในประเทศมิให้ถูกกระทบกระเทือนจากนโยบายดังกล่าวด้วย

9. กระจายอำนาจการคลังให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีรายรับในสัดส่วนที่เหมาะสมเพียงพอจะบริหารกิจการของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10. พัฒนาตลาดทุนทั้งในแนวกว้างและแนวลึกเพื่อมุ่งสู่ความเป็นสากลด้วยการเปิดโอกาสให้กิจการทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ตลอดจนกิจการที่ย้ายฐานการผลิตไปยังต่างประเทศสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นการระดมทุน และส่งเสริมการเชื่อมโยงตลาดทุนในประเทศไทยกับตลาดทุนต่างประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการพัฒนาตราสารใหม่ ๆ ทั้งตราสารหนี้และตราสารทุน เพื่อสร้างความหลากหลายและทางเลือกในการระดมทุน

11. ดำเนินการส่งเสริมให้มีการกระจายการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบ และใช้แรงงานมากออกไปสู่ภูมิภาคและชนบท โดยส่งเสริมให้มีการพัฒนาบริการพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน สนับสนุนการลงทุนของภาคเอกชนให้เพียงพอ รวมทั้งจัดตั้งนิคม-อุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค สนับสนุนให้สถาบันการเงินเพิ่มวงเงินสินเชื่อให้แก่ อุตสาหกรรมในต่างจังหวัดโดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดย่อมและอุตสาหกรรมในครัวเรือน ตลอดจนการประกอบการค้าด้านวิศวกรรมทั้งที่เป็นการสร้างหรือซ่อมเครื่องยนต์กลไกขนาดเล็ก

12. เร่งรัดการส่งออกให้ขยายตัวมากยิ่งขึ้น โดยจะเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการแข่งขันของผู้ผลิต ผู้ส่งออกในทุกวิถีทาง เช่น การลดต้นทุนการผลิต การปกป้องรักษาผลประโยชน์ทางการค้าและจะดูแลรักษาผลประโยชน์ของประเทศในการเจรจาการค้าหลายฝ่าย รวมทั้งการบุกเบิกขยายตลาดทั้งตลาดประจำและตลาดใหม่ อาทิ ตะวันออกกลางยุโรปตะวันออก และกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

13. เร่งรัดพัฒนาท่าอากาศยานพาณิชย์ให้สามารถรองรับการขยายตัวของการขนส่งทางอากาศ และการท่องเที่ยวเพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศของภูมิภาค

14. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว พร้อมทั้งอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมตลอดทั้งวัฒนธรรมพื้นบ้าน เพื่อเป็นสิ่งจูงใจแก่นักท่องเที่ยว

15. ปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีทุกประเภทให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นรวมทั้ง ปรับโครงสร้างและอัตราภาษีอากรให้ทันสมัย และมีผลเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางด้านการผลิต การค้า การส่งออก ตลอดจนการลงทุนภายในประเทศรวมทั้งให้เกิดผลทางด้านลดภาระภาษีแก่ผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลาง

มาตรการสำคัญที่ประกาศใช้

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (2554) ได้ประกาศใช้มาตรการสำคัญ ดังต่อไปนี้ ในวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2535 อนุมัติให้กระทรวงการคลังค้ำประกันเงินกู้ของ ธนาคารกรุงไทยจำกัด จากธนาคารแห่งประเทศไทยในวงเงิน 5,000 ล้านบาท อัตรา

ดอกเบี้ยยร้อยละ 8 ต่อปี เป็นระยะเวลา 1 ปี สำหรับการดำเนินการมาตรการพุงราคา
หลักทรัพย์ตามมาตรการเสริม โดยการเข้าซื้อหุ้นที่มีพื้นฐานดี ซึ่งในการซื้อหลักทรัพย์
ให้มีลักษณะการพุงราคาเมื่อมีการขาดความมั่นใจในตลาดหลักทรัพย์เท่านั้น และ
ไม่ซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อมุ่งกำไรเป็นหลัก และสามารถเริ่มดำเนินการได้ตั้งแต่วันที่
19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2535 ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

ในวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2536 เห็นชอบให้ผ่อนผันการกันเงินไว้เบิกเหลื่อมปี
กรณีไม่มีหนี้ผูกพันตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยให้กระทรวงการคลังพิจารณาตาม
ความเหมาะสมเป็นราย ๆ ไป และให้มีระยะการกันเงินไว้เบิกเหลื่อมปีได้ไม่เกิน 6 เดือน
หากไม่อาจก่หนี้ผูกพันได้ทันภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้เงินงบประมาณนั้นเป็น
อันยกเลิกไป และคณะรัฐมนตรีมีข้อสังเกตว่าในระยะเวลาที่ใกล้จะสิ้นปีงบประมาณ
ส่วนราชการต่าง ๆ มักจะจัดซื้อ จัดจ้างด้วยวิธีพิเศษ เพื่อเร่งรัดให้สามารถขออนุมัติก่หนี้
ผูกพันงบประมาณได้ทันปีงบประมาณ และโดยที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ผ่อนผัน
การกันเงินไว้เบิกเหลื่อมปี กรณีไม่มีหนี้ผูกพันตามที่กล่าวมา ทำให้การซื้อการจ้างมี
ระยะเวลาการดำเนินการเพิ่มมากขึ้น จึงมีมติให้ส่วนราชการต่าง ๆ ดำเนินการในเรื่อง
การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีตกลงดังกล่าว วิธีสอบราคา หรือวิธีประกวดราคาตามปกติ

ในวันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2536 เห็นชอบตามข้อเสนอของคณะกรรมการพิจารณา
มาตรการแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกร เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการหรือสถาบัน-
การเงินที่เป็นของรัฐ โดยให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรของเกษตรกรที่ประสงค์
จะขอปรับปรุงหนี้สินของเกษตรกร เร่งจัดทำรายละเอียดโครงการ รายชื่อเกษตรกร และ
สถานะสินทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย ตลอดจนแนวทางในการปรับปรุงหนี้สิน เสนอไปยัง
คณะกรรมการบริหารสินเชื่อเกษตรกรแห่งชาติ ซึ่งแต่งตั้งขึ้นพร้อมกันนี้

ในวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2537 มาตรการปรับปรุงรายได้ของส่วนท้องถิ่นตาม
นโยบายรัฐบาล ตามที่ประธานคณะกรรมการปรับปรุงรายได้ของส่วนท้องถิ่นตาม
นโยบายของรัฐบาล เสนอโดยให้คณะกรรมการฯ รับข้อสังเกตของ ครม. ไปพิจารณาด้วย
และมอบให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลังรับไปพิจารณาดำเนินการตามมาตรการต่าง ๆ ที่
ครม. ได้อนุมัติในหลักการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในแต่ละมาตรการต่อไป

ในวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2537 มาตรการยกเว้นรัชฎากร (การยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่ลูกจ้างที่เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ)

ในวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2537 อนุมัติให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกู้เงินจากธนาคารโลก ภายในวงเงินเทียบเท่าไม่เกิน 50 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อใช้ดำเนินงานตามโครงการพัฒนาไฟฟ้าหมู่บ้านระยะที่ 4 และโครงการพัฒนาระบบสายส่งและสถานีไฟฟ้าย่อยระยะที่ 2 ซึ่งธนาคารโลกใช้ข้อรวมว่า โครงการเสริมระบบจำหน่ายตามสาระสำคัญของเงื่อนไขที่กำหนด และให้กระทรวงการคลังค้ำประกันการกู้เงินของการไฟฟ้าฯ ในนามราชอาณาจักรไทย โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้ลงนามค้ำประกัน รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

ในวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2537 มาตรการกู้เงินจากกองทุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจโพ้นทะเลแห่งญี่ปุ่น สำหรับโครงการก่อสร้างทางสายหลักเป็น 4 ช่องจราจร และโครงการพัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์ และบุคลากร ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา และให้รัฐวิสาหกิจเจ้าของโครงการกู้เงินจากกองทุนฯ สำหรับโครงการ โรงไฟฟ้าพลังน้ำลำตะคอง แบบสูบกลับ เครื่องที่ 1 ถึง 4 โครงการก่อสร้างและปรับปรุงเสริมระบบจำหน่ายระยะที่ 5 ส่วนที่ 2 โครงการเปลี่ยนรางในทางประธาน (ระยะที่ 2) และโครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลัก ครั้งที่ 6 โดยมีกระทรวงการคลังในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นผู้ค้ำประกันเงินกู้ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมายเป็นผู้ลงนาม ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลญี่ปุ่น สำหรับหนังสือแลกเปลี่ยนฯ และกับกองทุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจโพ้นทะเลแห่งญี่ปุ่น สำหรับสัญญาเงินกู้และสัญญาค้ำประกันเงินกู้ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

มาตรการและนโยบายรัฐบาลช่วงปี พ.ศ. 2540-2545

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (2554) ได้ประกาศใช้มาตรการและนโยบายรัฐบาลดังต่อไปนี้

ช่วงปี พ.ศ. 2540 เศรษฐกิจไทยตกอยู่ในสภาพวิกฤติที่มีปัญหารุมล้อมจากทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเงิน การคลัง การค้า การลงทุน และด้านค่าครองชีพ การลอยตัว

ของอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งมีผลให้ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงมาก มีส่วนผลักดันราคาสินค้าให้สูงขึ้น นอกจากนี้การดำเนินการแก้ไขปัญหาระบบเศรษฐกิจด้วยความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ยังไม่มีผลในการสร้างความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจไทยที่กำลังอยู่ในภาวะชะลอตัวอย่างรุนแรง ก่อปัญหาการว่างงาน และปัญหาทางสังคม ซ้ำเติมสภาวะวิกฤติให้มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนรุนแรงยิ่งขึ้นรัฐบาลตระหนักในความรุนแรงของวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจครั้งนี้จึงกำหนดแผนดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วนทุกวิถีทางเพื่อบรรเทาปัญหา และประทับรองเศรษฐกิจให้พ้นวิกฤติการณ์นี้ให้ได้ โดยกำหนดนโยบายเพื่อดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ ระยะเร่งด่วน ซึ่งจะดำเนินการภายในเวลาที่สั้นที่สุด และระยะปานกลาง ซึ่งจะดำเนินการภายในเวลา 6 เดือนถึง 1 ปี เพื่อให้เกิดผลต่อเนื่อง สามารถนำพาเศรษฐกิจไทยเข้าสู่ภาวะปกติภายในเวลาที่ไม่นานจนเกินควร ดังนี้

นโยบายเร่งด่วน การเสริมสร้างเสถียรภาพและความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ

1. การเร่งรัดเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

1.1 การแก้ปัญหาสถาบันการเงินและการเสริมสภาพคล่องทางธุรกิจ

1.1.1 รัฐบาลถือเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาลูกหนี้สถาบันการเงินที่ถูกปิดกิจการชั่วคราว 58 แห่งทันที โดยเร่งรัดให้องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ดำเนินการตามแนวทาง ดังนี้

1.1.1.1 กลุ่มสถาบันการเงินที่สามารถเพิ่มทุนและดำเนินกิจการต่อไปได้ ให้พ้นจากการถูกควบคุมและอนุญาตให้เปิดกิจการได้ทันที

1.1.1.2 กลุ่มที่จำเป็นต้องควบหรือรวมกิจการ ให้จัดการให้เกิดการควบกิจการทันที

1.1.1.3 กลุ่มที่มีปัญหาและต้องปิดกิจการ ให้จัดการแบ่งแยกสินทรัพย์ที่มีคุณภาพดีและเปิดโอกาสให้สถาบันการเงินภายในและ/หรือต่างประเทศรับไปบริหาร ส่วนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจะได้รับการบริหารโดยบริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (บปส.)

1.1.2 สถาบันการเงินและธนาคารที่ดำเนินกิจการอยู่ รัฐบาลจะสนับสนุนให้มีการดำเนินการในทิศทางที่ก่อให้เกิดความมั่นคงแก่ระบบสถาบันการเงินอย่างถาวรต่อไป

1.1.3 เร่งดำเนินการให้มีการแปลงสินทรัพย์เป็นตราสารที่เปลี่ยนมือได้ เพื่อช่วยเสริมสภาพคล่องของระบบการเงินอีกทางหนึ่ง

1.1.4 สนับสนุนให้การลงทุนจากต่างประเทศปลอดพ้นจากอุปสรรคด้านกฎระเบียบที่ยังมิได้รับการแก้ไข

1.2 การรักษาเงินทุนสำรองระหว่างประเทศให้อยู่ในระดับที่เพียงพอต่อการสร้างความเชื่อมั่น

1.2.1 วางแผนปฏิบัติและวางระบบติดตามผลด้านรายรับและรายจ่ายที่เป็นเงินตราต่างประเทศทุกด้าน ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนอย่างใกล้ชิด

1.2.2 สนับสนุนการดำเนินงานและร่วมมือกับภาคเอกชนด้านการค้าต่างตอบแทนในการนำเข้าสินค้าสำคัญ เช่น ปิโตรเลียม อัญมณี หินมีค่า และอุปกรณ์ทางโทรคมนาคม เพื่อสงวนเงินตราต่างประเทศ

1.3 การเพิ่มรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

1.3.1 เร่งรัดเสริมสภาพคล่องให้กับธุรกิจและอุตสาหกรรมส่งออก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก ผ่านสถาบันการเงินของรัฐ เช่น ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย และผ่านสถาบันทางการเงินของเอกชน

1.3.2 ขจัดอุปสรรคการส่งออก ทั้งด้านภาษีศุลกากร และภาษีมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งลดต้นทุน โดยการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายศุลกากรและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการขนส่งสินค้า

1.3.3 ร่วมมือกับภาคเอกชนในการวางแผนและกำหนดเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างระบบการผลิตในประเทศกับทิศทางการค้าระหว่างประเทศ

1.3.4 เร่งรัดการขยายตัวและขจัดอุปสรรคการท่องเที่ยวโดยรวมร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับภาคเอกชน ตลอดจนส่งเสริมโครงการ "ไทยเที่ยวไทย" เพื่อประหยัดเงินตราต่างประเทศ

1.4 การบริหารงบประมาณแผ่นดิน

1.4.1 การบริหารงบประมาณรายจ่าย รัฐบาลจะดำเนินการโดยยึดเงื่อนไขที่ตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศเป็นหลัก แต่จะไม่ให้การบริหารงบประมาณรายจ่ายเกิดผลกระทบต่อการให้บริการด้านการศึกษาและสาธารณสุขพื้นฐาน

1.4.2 สนับสนุนการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในรัฐวิสาหกิจ โดยเน้นกลุ่มรัฐวิสาหกิจที่มีหุ้นอยู่แล้วในตลาดหลักทรัพย์และที่มีโอกาสจะออกหุ้นทุนขยายในตลาดหลักทรัพย์ได้อีก ทั้งนี้ เพื่อลดภาระการลงทุนภาครัฐ

1.5 การส่งเสริมการประหยัด

1.5.1 รัฐบาลจะเป็นผู้นำในการประหยัด โดยติดตามควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อป้องกันการรั่วไหล และจัดความฟุ่มเฟือย

1.5.2 รณรงค์ร่วมกับองค์กรเอกชนและประชาชนในการประหยัดการใช้จ่าย การเพิ่มการออม และการประหยัดพลังงาน

1.6 การสร้างเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารนโยบายเศรษฐกิจส่วนรวม

1.6.1 จัดให้ระบบการบริหารนโยบายเศรษฐกิจส่วนรวมมีเอกภาพในการตัดสินใจ มีความชัดเจน โปร่งใส

1.6.2 ปรับโครงสร้างองค์การบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีระบบงานที่ประชาชนสามารถตรวจสอบได้

2. การบรรเทาผลกระทบทางเศรษฐกิจ

2.1 การบรรเทาปัญหาการว่างงาน

2.1.1 ให้งานของรัฐบาลเข้ามามีบทบาทในการใช้งบประมาณที่มีอยู่เพื่อขยายการจ้างงาน โดยเฉพาะการจ้างงานในชนบท

2.1.2 ประคับประคองให้ธุรกิจที่มีการจ้างงานจำนวนมากสามารถดำเนินการต่อไปได้ โดยให้การสนับสนุนด้านต่าง ๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การส่งเสริมการตลาดและการปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิต

2.1.3 แก้ปัญหาแรงงานที่ถูกเลิกจ้าง โดยเร่งรัดบรรจุงานใหม่ ฝึกอบรมเพิ่มทักษะฝีมือใหม่ และประสานความช่วยเหลือผู้ถูกเลิกจ้างอย่างเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงทั่วทุกจังหวัด

2.2 การบรรเทาปัญหาค่าครองชีพ

2.2.1 รักษาอัตราค่าครองชีพโดยเฉพาะของกลุ่มที่มีรายได้น้อยให้ได้รับผลกระทบน้อยที่สุด โดยติดตามตรวจสอบต้นทุนของสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ

และลดการผูกขาดคัดตอน

2.2.2 เพิ่มบทบาทของหน่วยงานที่มีหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคในการติดตามตรวจสอบการเอารัดเอาเปรียบประชาชน ทั้งในด้านคุณภาพและราคาสินค้า

2.2.3 เร่งดำเนินการเพิ่มปริมาณสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าสำหรับผู้มีรายได้น้อย จะติดตามดูแลให้คุณภาพและราคาอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม รวมทั้งไม่เกิดภาวะขาดตลาด

2.3 การบรรเทาปัญหาด้านสังคม

2.3.1 ประกันโอกาสทางการศึกษาของเยาวชนไทยที่ครอบครัวยากจนได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจ โดยให้ความช่วยเหลือในรูปของเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา

2.3.2 จัดบริการด้านสุขภาพอนามัย รวมทั้งการฟื้นฟูสุขภาพของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ โดยเร่งขยายการประกันสุขภาพสำหรับผู้มีรายได้น้อย ให้สามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะในช่วงที่ว่างงานหรือกำลังหางานทำ

2.3.3 เพิ่มประสิทธิภาพระบบงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และกระบวนการยุติธรรมให้สามารถอำนวยความสะดวกและดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยเฉพาะในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การค้ายาเสพติด และการลดจำนวนแรงงานต่างชาติที่ผิดกฎหมาย

นโยบายในระยะปานกลาง: การปรับโครงสร้างและการพัฒนาสังคม

1. การเสริมสร้างแหล่งเงินทุนเพื่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

1.1 พัฒนาตราสารทางการเงินที่สำคัญ โดยเฉพาะตราสารทางการเงินในระยะยาวและพันธบัตร เพื่อระดมทุนมาใช้ในสาขาการพัฒนาที่สำคัญ

1.2 เร่งเพิ่มบทบาทภาคเอกชน โดยดำเนินการให้รัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อมหรือมีสถานะเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กระจายหุ้นออกขายให้กับผู้ลงทุนที่สนใจทั้งภายในและต่างประเทศ

1.3 ดูแลการใช้เงินกู้จากธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชียให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในการผลักดันให้เกิดการปรับโครงสร้างระบบการผลิต และการค้าของภาคเอกชน ที่มีประสิทธิภาพและมีขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ

2. การปรับโครงสร้างการผลิต

2.1 การปรับโครงสร้างด้านการเกษตร

2.1.1 ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มผลผลิตพร้อม ๆ กับการลดต้นทุนการผลิตโดยขยายปริมาณทุนกระจายสู่เกษตรกรผ่านสหกรณ์ให้มากกว่าเดิม ทั้งนี้จากแหล่งทุนที่มีอยู่แล้วในธนาคารของรัฐ โดยเฉพาะธนาคารออมสิน เพื่อลดต้นทุนการผลิตส่วนที่เกิดจากดอกเบี้ยนอกระบบลงให้ได้มากที่สุดโดยเร็ว

2.1.2 ขยายโอกาสการลงทุนแก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกรและภาคเอกชน ในกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว ส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และการแปรรูปพืชผลเกษตร เพื่อเร่งรัดการส่งออก รวมทั้งเพิ่มบทบาทในการเจรจาและความร่วมมือระหว่างประเทศ ภายใต้ระบบพหุภาคี และทวิภาคี เพื่อสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรในตลาดโลก

2.1.3 สนับสนุนและส่งเสริมด้านการวิจัยพัฒนา เร่งรัดการกระจายพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และประมงที่มีคุณภาพ และทั่วถึงแก่เกษตรกร เพื่อปรับปรุงคุณภาพ เพิ่มผลผลิต และลดต้นทุนการผลิต ในภาคการเกษตร ปศุสัตว์ และการประมง รวมทั้งการเร่งรัดป้องกันการระบาดของโรคพืช และสัตว์

2.1.4 ส่งเสริมและฟื้นฟูระบบการผลิตการเกษตรที่เน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนและมีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์และสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ตามแนวพระราชดำริว่าด้วยทฤษฎีใหม่ รวมทั้งเร่งรัดโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริให้เสร็จสิ้นตามแผนงานที่กำหนดไว้

2.1.5 เพิ่มขีดความสามารถให้แก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และสหกรณ์ โดยการสนับสนุนกระบวนการถ่ายทอดความรู้ วิชาการ ข้อมูลที่สำคัญอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และสหกรณ์สามารถพึ่งพาตนเองได้ ทั้งในด้านการผลิต การตลาด และการแปรรูปสินค้าเกษตรและเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ของชุมชนในชนบท

2.1.6 สนับสนุนให้เกษตรกรได้รับราคาสินค้าเกษตรที่มีเสถียรภาพและเป็นธรรม เพื่อเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้น โดยการสนับสนุนการเพิ่มผลผลิต การพัฒนาคุณภาพ

สินค้า การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต และการตลาดพร้อมกันนี้จะเร่งพัฒนาระบบชลประทานให้เชื่อมโยงครบตามแผนแม่บทที่มีอยู่ รวมทั้งดำเนินการปฏิรูปที่ดินและแก้ปัญหาเรื่องที่ดินทำกินของเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้การปรับโครงสร้างเพื่อเพิ่มผลผลิตได้ผลเร็วขึ้น

2.2 การปรับโครงสร้างด้านอุตสาหกรรม

2.2.1 เร่งรัดให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ขยายบริการสินเชื่อและหาแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุนในกิจกรรมการผลิตเพื่อการส่งออก

2.2.2 ส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ผลิตแบบครบวงจร โดยเร่งรัดการขยายอุตสาหกรรมต่อเนื่องในแต่ละสาขา ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้เทคโนโลยี และขยายการลงทุนจากต่างประเทศ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากระบบประกันการลงทุนจากประเทศที่อำนวยความสะดวก

2.2.3 พัฒนาการเชื่อมโยงในระบบการผลิตระหว่างอุตสาหกรรมหลักกับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมหลักแต่ละด้าน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า และอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

2.2.4 เร่งรัดพัฒนาระบบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมทั้งการทดสอบและรับรองมาตรฐานเพื่อสร้างความเชื่อถือให้กับประเทศผู้ซื้อ ตลอดจนให้การปรึกษาด้านการส่งออก โดยขยายขอบเขตงานของสถาบันอุตสาหกรรมเฉพาะด้านและสถาบันวิจัยและพัฒนา

2.3 การปรับโครงสร้างด้านการบริการ

2.3.1 ด้านการท่องเที่ยว พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมให้คนไทยท่องเที่ยวในประเทศและส่งเสริมนักท่องเที่ยวต่างประเทศให้กลับเข้ามาท่องเที่ยวเมืองไทยอีก โดยกระจายอำนาจการบริหารจัดการงบประมาณ การจัดสรรรายได้ รวมทั้งบุคลากรด้านการท่องเที่ยวไปสู่ท้องถิ่นควบคู่กับการส่งเสริมบทบาทของชุมชน และองค์กรเอกชนต่าง ๆ ในการอนุรักษ์ บำรุงรักษา และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

2.3.2 ด้านบริการการศึกษานานาชาติ กำหนดนโยบาย เป้าหมาย สนับสนุนส่งเสริมการศึกษานานาชาติ รวมทั้งการประสานงานระหว่างสถาบันศึกษาของไทยกับ

สถาบันในต่างประเทศ และสร้างระบบอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษานานาชาติที่เข้ามาศึกษาในสถาบันในประเทศ

2.3.3 ด้านบริการส่งเสริมสุขภาพและรักษาพยาบาล ส่งเสริมการเป็นศูนย์รักษาพยาบาลและส่งเสริมสุขภาพในภูมิภาค โดยกำหนดมาตรฐานและรับรองคุณภาพของโรงพยาบาล พัฒนากุศลกรในด้านการรักษาพยาบาล การใช้การประชาสัมพันธ์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

3. การเพิ่มศักยภาพของพื้นที่เขตเศรษฐกิจเฉพาะ เพื่อการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

3.1 ดำเนินการต่อเนื่องที่จะเพิ่มศักยภาพของพื้นที่เฉพาะ โดยเฉพาะพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรมหลักของประเทศ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น และดึงดูดการลงทุนและการรวมกลุ่มพัฒนางจรรอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ เพื่อประหยัดต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม นอกจากนี้จะชักชวนให้เกิดการลงทุนจากทั้งภายในและต่างประเทศ ภายใต้โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้

3.2 เร่งรัดการพัฒนาพื้นที่ชายแดนและพื้นที่ต่อเนื่อง เพื่อรองรับความเจริญเติบโตจากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้โครงการความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาค

4. การปรับโครงสร้างพื้นฐาน

4.1 ด้านการขนส่ง

4.1.1 การขนส่งทางบก เพิ่มบทบาทภาคเอกชนในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบก ทั้งทางถนนและรถไฟให้กระจายและเชื่อมโยงไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค

4.1.2 การขนส่งทางน้ำ ปรับปรุงกลไกการตัดสินใจระดับนโยบายด้านพาณิชย์นาวีให้เป็นเอกภาพ เพื่อผลักดันประเทศไทยสู่ภูมิภาคใหม่ของการขนส่งระหว่างประเทศ ตลอดจนสนับสนุนสายการบินเรือแห่งชาติอย่างจริงจัง การก่อสร้างท่าเรือแหลมฉบัง ขั้นที่ 2 ระยะที่ 1 ให้แล้วเสร็จตามเป้าหมาย เพื่อรองรับการขยายตัว

ทางการค้าระหว่างประเทศ ลดต้นทุนการขนส่งสินค้าและลดการพึ่งพาเรือต่างชาติ รวมทั้งพัฒนาการเดินเรือชายฝั่ง เพื่อเพิ่มทางเลือกการขนส่งและลดความแออัดของการขนส่งทางบก

4.1.3 การขนส่งทางอากาศ เร่งรัดการพัฒนาท่าอากาศยานสากลกรุงเทพฯ แห่งที่ 2 ให้เป็นท่าอากาศยานสากลหลักของประเทศ เพื่อสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศและพัฒนาท่าอากาศยานในส่วนภูมิภาคให้สามารถรองรับการขนส่งทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ด้านการสื่อสาร ปรับปรุงการบริหารจัดการด้านการสื่อสารของประเทศ โดยเร่งรัดการออกกฎหมายเพื่อยกเลิกการผูกขาดของภาครัฐและสนับสนุนให้มีการแข่งขันในการให้บริการ โดยเสรีควบคู่ไปกับการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลการสื่อสารที่เป็นกลาง โปร่งใส และมีเอกภาพ ตลอดจนดำเนินการแปรสภาพรัฐวิสาหกิจด้านการสื่อสาร โดยคำนึงถึงเป้าหมายในการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการและประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการเป็นสำคัญ

4.3 ด้านพลังงาน

4.3.1 เร่งรัดการสำรวจและพัฒนาแหล่งพลังงานจากทั้งในและต่างประเทศ ให้มีปริมาณเพียงพอกับความต้องการมีความมั่นคง คุณภาพ และระดับราคาที่เหมาะสม

4.3.2 ส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัด รวมทั้ง เร่งการดำเนินงานอนุรักษ์พลังงานอย่างต่อเนื่องตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน

4.3.3 ส่งเสริมการแข่งขันในกิจการพลังงานและเร่งการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเพื่อนำไปสู่การจัดหาการใช้ และการจำหน่ายพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 ด้านสาธารณสุข

4.4.1 น้ำประปา กำกับดูแลการพัฒนากิจการประปาแห่งชาติให้เป็นระบบและเหมาะสม โดยให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการให้บริการเพิ่มมากขึ้น

4.4.2 ที่อยู่อาศัย เร่งดำเนินมาตรการแก้ไขปัญหาชุมชนแออัด ให้ได้ผลอย่างเป็นรูปธรรมและครบวงจร ทั้งในด้านการปรับปรุงสภาพแวดล้อม การพัฒนาความมั่นคงในอาชีพและรายได้ รวมทั้งดำเนินมาตรการป้องกันการขยายชุมชนแออัด

ควบคู่กัน โดยให้มีกลไกถาวรในการประสานการปฏิบัติงานและกำกับดูแลอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นเอกภาพ นอกจากนั้นจะดูแลการดำเนินโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยของประชาชนให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการสำหรับประชาชนผู้มีรายได้น้อยและปานกลาง เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรม

5. การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

5.1 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิต โดยเน้นพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมและสอดคล้องกับขีดความสามารถของแรงงานในการรับการถ่ายทอด และคำนึงถึงผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ นอกจากนี้รัฐบาลจะสนับสนุนให้การพัฒนาเทคโนโลยีดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อลดการนำเข้ารวมทั้งลดการพึ่งพาเทคโนโลยีต่างประเทศ

5.2 ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยให้สิทธิพิเศษด้านภาษีอากรและการส่งเสริมการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา เพื่อให้การศึกษาวิจัยสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการมากยิ่งขึ้น

5.3 เร่งรัดให้มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทในการผลิตและพัฒนาบุคลากรเพิ่มขึ้น

5.4 เร่งรัดการดำเนินงานระบบมาตรวิทยาเพื่อสนับสนุนการส่งออกอันจะทำให้ภาคเอกชนมีโอกาสแข่งขันในตลาดระหว่างประเทศยิ่งขึ้น

6. การพัฒนาคนและสังคม

6.1 ด้านแรงงาน

6.1.1 ปรับปรุงกฎหมายแรงงาน ตลอดจนกฎและข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพเพื่อคุ้มครองผู้ใช้แรงงาน โดยเฉพาะแรงงานเด็กและแรงงานหญิงให้ได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีความปลอดภัย และมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี

6.1.2 เตรียมการรองรับแรงงานที่ย้ายกลับถิ่นฐานเดิมและผู้ถูกออกจากการจ้างงานเนื่องจากสภาวะทางเศรษฐกิจให้มีงานทำทั้งทางการเกษตรและอุตสาหกรรมในครัวเรือน

ตลอดจนส่งเสริมการฝึกอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อให้สามารถเข้าสู่ภาคแรงงาน ฝีมือได้

6.1.3 เร่งรัดและขยายการผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลนทั้งใน และนอก ระบบการศึกษา ขยายบริการด้านการฝึกอบรมและการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โดย ให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น และเร่งรัดการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาฝีมือ แรงงาน

6.1.4 ส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์ทวิภาคีและไตรภาคี เพื่อสร้างบรรยากาศ การลงทุนและขยายโอกาสการมีงานทำในภาครวม

6.2 ด้านการศึกษา

6.2.1 กำหนดแผนการขยายโอกาสทางการศึกษายกระดับพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

6.2.2 จัดให้มีกฎหมายการศึกษาแห่งชาติตลอดจนการปรับปรุงการจัด การศึกษาทุกระดับให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมโดยใช้ การศึกษาเป็นสื่อสร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้า การวิจัยในศิลปวิทยาการ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

6.2.3 สนับสนุนให้เอกชน องค์กรวิชาชีพ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยเน้นการมีความรู้คู่คุณธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัด การศึกษาอบรมวิชาชีพและการจัดการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนการจัดดูแล สวัสดิการของเด็กนักเรียนในด้านการรักษาพยาบาลอาหารเสริม นม และอาหารกลางวัน

6.2.4 ให้ความรู้แก่พ่อแม่และครอบครัว ในการวางรากฐานเบื้องต้นของ ชีวิตและเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กก่อนเข้าเรียนชั้นประถม ตลอดจนการส่งเสริม การจัดการศึกษาก่อนวัยเรียนให้ทั่วถึง

6.2.5 ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาเอกชนมีอิสระ ในการบริหารจัดการ อย่างมีคุณภาพโดยเน้นบทบาทของรัฐในการส่งเสริมและสนับสนุน และจะนำระบบ คุปองการศึกษามาใช้เพื่ออุดหนุนการศึกษาเอกชน

6.2.6 เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุข มีพัฒนาการรอบด้าน โดยเฉพาะมีคุณธรรม และมีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยตนเอง จัดให้มีมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ และระบบการประเมินและประกันคุณภาพทางการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษาไทยให้มีมาตรฐานเป็นเลิศ

6.2.7 เร่งพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพที่ได้รับการยกย่องเพื่อให้ครูได้ทำงานอย่างมีเกียรติ โดยปฏิรูปกระบวนการผลิตครู และการพัฒนาครู เน้นการผลิตครูในสาขาขาดแคลนตลอดจนการสร้างเกณฑ์มาตรฐานเพื่อการยกย่องให้รางวัลครูที่ดีและเก่งมีความก้าวหน้าในอาชีพ โดยส่งเสริมสวัสดิการของครู

6.2.8 ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีความพร้อม สามารถดำเนินการอย่างมีอิสระด้านงบประมาณและการบริหารจัดการ โดยอาจดำเนินการเฉพาะส่วนงานที่มีความพร้อมก่อนก็ได้

6.2.9 กระจายโอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 3 ระบบ ให้มีความเชื่อมโยงกัน คือ ระบบวิทยาลัยชุมชน ซึ่งเน้นการผลิตบุคลากรโดยใช้เวลาสั้นหรือการตอบสนองความต้องการของชุมชนและกำลังคนระดับกลางเป็นหลัก ระบบมหาวิทยาลัยซึ่งเน้นการผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรี และการบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหลัก และระบบมหาวิทยาลัยซึ่งเน้นการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา และการวิจัยขั้นสูงเป็นหลัก

6.2.10 กระจายโอกาสทางด้านอุดมศึกษาไปยังส่วนภูมิภาคโดยการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้

6.3 ด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

6.3.1 ส่งเสริมบทบาทขององค์กรศาสนาต่าง ๆ ในการเผยแผ่หลักธรรมทางศาสนาเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

6.3.2 คุ้มครองพระพุทธศาสนาด้วยการร่วมกับองค์กรปกครอง คณะสงฆ์ ปรับปรุงกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อความมั่นคงของพระศาสนา สนับสนุนการศึกษาของคณะสงฆ์ และส่งเสริมการจัดตั้งหน่วยงานส่งเสริมพระพุทธศาสนา เพื่อให้มีสถานะเป็นที่รับรองทั่วไป และสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง

6.3.3 สนับสนุนให้ประชาชน องค์กร สถาบันต่าง ๆ และชุมชนเข้าร่วมในกิจกรรมการอนุรักษ์ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

6.3.4 ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย และการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ รวมทั้งการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมในภูมิภาค

6.4 ด้านการกีฬา

6.4.1 สนับสนุนเร่งรัดโครงการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ที่เกี่ยวข้อง ให้ทันต่อการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ

6.4.2 กำหนดมาตรการเร่งรัดพัฒนามาตรฐานการกีฬาของประเทศอย่างเป็นระบบ รวมทั้งสร้างสนามกีฬาและจัดหาอุปกรณ์การกีฬาให้เพียงพอแก่การฝึกซ้อม และการเล่นกีฬาได้อย่างเต็มความสามารถ

6.4.3 เสริมสร้างสวัสดิการเพื่อบำรุงขวัญและกำลังใจของนักกีฬา รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทในการส่งเสริมการกีฬาของประเทศให้เข้าสู่มาตรฐานสากลยิ่งขึ้น

6.4.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีนักกีฬาอาชีพประเภทต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

6.4.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนพัฒนาสุขภาพอนามัย โดยการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาโดยให้มีสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬาอย่างเพียงพอและทั่วถึง เพื่อเป็นพื้นฐานของการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเพื่อความเป็นเลิศในการแข่งขันทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

6.5 ด้านสุขภาพอนามัย

6.5.1 สนับสนุนการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ โดยเน้นการให้สุขศึกษาและขยายงานสาธารณสุขมูลฐานเข้าสู่ระดับครอบครัว ทั้งนี้เพื่อให้มีศักยภาพในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว และชุมชนอย่างเหมาะสม

6.5.2 เร่งรัดให้มีการแก้ไขปัญหาที่มีแนวโน้มรุนแรง ได้แก่ โรคเอดส์ อุบัติเหตุ โรคมะเร็ง โรคหัวใจและหลอดเลือด ยาเสพติด ตลอดจนโรคที่เกิดจากการทำงานและสิ่งแวดล้อม และโรคที่มากับแรงงานต่างชาติ

6.5.3 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านสุขภาพด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน โดยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขที่เหมาะสมร่วมกับภาคเอกชน รวมทั้งการพัฒนาการแพทย์แผนไทย

6.5.4 เร่งรัดการผลิตบุคลากรสาธารณสุขสาขาขาดแคลนให้เพียงพอ มีการกระจายอย่างทั่วถึงโดยเฉพาะ ในพื้นที่ชนบท และส่งเสริมให้อยู่ในระบบอย่างมีประสิทธิภาพ

6.5.5 เร่งรัดพัฒนาการศึกษาวิจัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และระบบสาธารณสุขให้สามารถตอบสนองต่อการผลิตอาหาร ยา เวชภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์สุขภาพต่าง ๆ เพื่อการส่งออกและทดแทนการนำเข้า รวมทั้งให้มีการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์

6.5.6 เฝ้าระวังและตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนให้อยู่ในระดับมาตรฐาน และคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ ตลอดจนการจัดหาน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคบริโภคให้แก่ประชาชนในชนบทอย่างทั่วถึง

6.6 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

6.6.1 รณรงค์เพื่อปลูกฝังให้ประชาชนมีจิตสำนึกและตระหนักในการเคารพกฎหมายควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง โดยเร่งรัดและกวาดล้างให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และเป็นธรรม

6.6.2 พัฒนาคูณภาพของเจ้าหน้าที่จัดหาเครื่องมือและพัฒนาเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการกิจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตลอดจนการป้องกันอุบัติเหตุ และสาธารณภัยให้สามารถอำนวยความสะดวกแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างทั่วถึง

6.7 ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

6.7.1 กำหนดมาตรการเร่งรัดการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้สินค้าและบริการที่ดี มีความปลอดภัย และมีคุณภาพในราคาที่เป็นธรรม โดยการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้

ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐาน ตลอดจนบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดที่เอาเปรียบผู้บริโภค

6.7.2 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ถูกต้องและเหมาะสม และควบคุมให้การโฆษณาสินค้าและบริการตรงต่อความเป็นจริง

6.7.3 ส่งเสริมให้เอกชนรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อมีบทบาทในการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของผู้บริโภค

6.8 ด้านอื่น ๆ

6.8.1 เร่งรัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและสารเสพติดด้วยการใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางการศึกษา การกีฬาและดนตรี การเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันการศึกษา และสถาบันทางศาสนา เพื่อให้มีบทบาทในการแก้ปัญหาเสพติดและสารเสพติด พร้อมทั้งจะเร่งรัดการปราบปรามผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติดและสารเสพติด ทั้งผู้เสพ ผู้ค้า และผู้ผลิตโดยเน้น การดำเนินการกับนายทุน และผู้มีอิทธิพลที่อยู่เบื้องหลัง นอกจากนั้นจะขยายการบำบัด รักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาและเร่งผลักดันกฎหมายป้องกันการฟอกเงินอันเนื่อง มาจากการค้ายาเสพติด

6.8.2 ดูแล ฟื้นฟู และพัฒนา ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มบุคคลที่สมควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษ เช่น คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ โดยสนับสนุนให้ได้รับการศึกษา การฝึกอาชีพ การจ้างงานและนันทนาการตามควรแก่กรณี เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างภาคภูมิใจและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

6.8.3 สนับสนุนสถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สื่อสารมวลชน และองค์กรเอกชนสาธารณประโยชน์ให้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาเด็กจรจัด แรงงานเด็ก และโสเภณี

6.8.4 ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชายด้วยการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้หญิงและชายสามารถประกอบอาชีพ หรือมีบทบาทในการบริหารและการตัดสินใจทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนโดยเท่าเทียมกันภายในขอบเขตของรัฐธรรมนูญ

6.8.5 ปลุกฝังค่านิยมพื้นฐานให้แก่เด็กและเยาวชนในเรื่องความมีเหตุผล การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การเคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ความมีน้ำใจ นักกีฬา ความมีระเบียบวินัย ความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การพึ่งตนเอง การประหยัด การยึดมั่นในเอกลักษณ์และศิลปวัฒนธรรมของชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นกำเนิดและชุมชนที่อยู่อาศัย การคิดอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ การรู้จักคุณค่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การไม่ลุ่มหลงมัวเมาในอบายมุข ยาเสพติด สารเสพติด บุหรี่ และสิ่งมีนเมา

7. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7.1 สนับสนุนมาตรการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงสมรรถภาพของดินและศักยภาพของพื้นที่ เช่น เขตพื้นที่เกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม ชุมชน และพื้นที่ป่าอนุรักษ์

7.2 ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ทั้งป่าบกและป่าชายเลน โดยสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน ให้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาป่าไม้และปลูกสร้างป่าชุมชน ตลอดจนบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าอย่างเคร่งครัด

7.3 เร่งรัดการอนุรักษ์ ควบคุม ดูแลแหล่งน้ำมิให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมคุณภาพน้ำและการเพิ่มขีดความสามารถในการบำบัดน้ำเสียก่อนระบายลงสู่แหล่งน้ำและแม่น้ำสายหลัก ทั่วประเทศ ตลอดจนส่งเสริมการร่วมทุนของรัฐและเอกชนในการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวม

7.4 เร่งรัดการกระจายอำนาจการจัดการสิ่งแวดล้อมจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น โดยส่งเสริมให้ท้องถิ่นและประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด

7.5 กำหนดมาตรการให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดในการควบคุมการใช้ประโยชน์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมและเขตควบคุมมลพิษในพื้นที่วิกฤติ

7.6 ปลุกฝังให้เด็ก เยาวชน และประชาชนตระหนักในความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนส่วนราชการ ชุมชน

และองค์กรเอกชนให้ร่วมมีบทบาทด้วย

7.7 สนับสนุนให้มีการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนหรือเมืองที่มีการกระจายตัวของประชากรหนาแน่นหรือมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

8. การพัฒนากรุงเทพมหานคร รัฐบาลมีนโยบายที่จะฟื้นฟูบูรณะกรุงเทพมหานคร ภายใต้งบประมาณที่มีอยู่ตามแนวทางดังนี้

8.1 เร่งรัดให้เกิดการประสานงานระหว่างกรุงเทพมหานคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในโครงการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งที่กำลังก่อสร้างให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา เพื่อให้เกิดการประสานโครงข่ายเชื่อมโยงพื้นที่กรุงเทพมหานคร กับพื้นที่เขตเศรษฐกิจใหม่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และพื้นที่ภาคกลางด้านตะวันตกและภาคกลางตอนบน และเพื่อเร่งการขยายเขตมหานครออกไป พร้อมทั้งกำหนดแผนงานสำหรับการพัฒนาเมืองบริวารและชุมชนชานเมืองของกรุงเทพมหานครในระยะยาว

8.2 ให้มีการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาเมืองบริวารและชุมชนชานเมืองที่เชื่อมโยงกับกรุงเทพมหานคร ด้วยระบบคมนาคมขนส่งที่ทันสมัย เพื่อลดความแออัดของกรุงเทพมหานครในระยะยาว

8.3 เร่งรัดการแก้ไขปัญหาจราจรตามแผนแม่บท

มาตรการสำคัญที่ประกาศใช้

มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและบรรเทาผลกระทบทางสังคมตามที่กระทรวงการคลังและสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเสนอ ดังนี้ (กระทรวงการคลัง, 2554)

1. มาตรการเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจปีงบประมาณ 2542 เป็นจำนวนเงิน 53,000 ล้านบาทสำหรับเงินค่าชดเชยที่ได้รับตาม พรบ. คุ้มครองแรงงานจากการถูกออกจากงาน โดยแบ่งเป็น ค่าจ้างแรงงานโดยตรง 13,000 ล้านบาท ค่าสินค้า/บริการ 40,000 ล้านบาท

2. มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ เป็นจำนวนเงิน 54,670 ล้านบาทต่อปี ลดภาษีมูลค่าเพิ่ม จากร้อยละ 10 เหลือร้อยละ 7 ยกเลิกการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มอัตรา ร้อยละ 1.5 ของยอดรายรับจากธุรกิจขนาดย่อม ยกเว้นการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

สำหรับเงินได้สุทธิในช่วง 50,000 บาทแรก ส่วนผู้ที่มีเงินได้สุทธิเกิน 50,000 บาทต่อปี จะมีภาระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ลดลง 2,500 บาทต่อปี

3. มาตรการลดราคาพลังงาน ลดค่าไฟฟ้าโดยเฉลี่ย 25.87 สตางค์/หน่วย ลดราคาขายแก๊สหุงต้ม 1.30 บาท/กิโลกรัม ลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันเตาจากร้อยละ 1.75 เหลือร้อยละ 5 ซึ่งจะทำให้ราคาขายส่งน้ำมันเตาลดลง 52 สตางค์/ลิตร หรือร้อยละ

11

มาตรการส่งเสริมการฟื้นตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์ ประกอบด้วย

1. การยกเว้นภาษีเงินได้ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อซื้อหรือให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน

2. การออกกฎหมายว่าด้วยการจัดการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา

3. การขยายขอบข่ายและช่วงเวลาการลดค่าจดทะเบียน โอนอสังหาริมทรัพย์

4. การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับดอกเบี้ยเงินกู้เพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารที่อยู่อาศัย

5. การลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับรายรับจากการขายอสังหาริมทรัพย์

มาตรการเสริมความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย

1. มาตรการทางการคลัง ได้แก่

1.1 มาตรการขยายระยะเวลาการลดอัตราเงินสมทบกองทุนประกันสังคม

1.2 มาตรการช่วยเหลือเกษตรกร

1.3 มาตรการสนับสนุนโครงการแก้ไขปัญหาค่าความยากจน

1.4 มาตรการสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สินข้าราชการครู

1.5 มาตรการการปรับปรุงอากรขาเข้า

1.6 มาตรการการออมผ่านกองทุนรวมเพื่อการเกษียณอายุ

2. มาตรการทางการเงิน ได้แก่ แผนการให้สินเชื่อและการค้าประกันสินเชื่อแก่

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจ มาตรการขยายบทบาทและระยะเวลาในการดำเนินงานของศูนย์ให้คำปรึกษาทางการเงินแก่วิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อม และประชาชนต่อไปอีก 2 ปี

มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้

1. การปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับผู้ประกอบการขนาดย่อมเฉพาะกรณีมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท โดยมีผลประกอบการกำไรสุทธิ 1-1,000,000 บาท อัตราภาษีเท่ากับ 20% กำไรสุทธิ 1,000,000-3,000,000 บาท อัตราภาษีเท่ากับ 25% กำไรสุทธิ 3,000,001 บาทขึ้นไป อัตราภาษีเท่ากับ 30% สำหรับกรณีมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วเกิน 5 ล้านบาทขึ้นไป ยังคงต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 30 ตามปกติ

2. ให้ผู้ประกอบการ SMEs หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษสำหรับสินทรัพย์บางประเภท ได้แก่ ทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ ทรัพย์สินประเภทโรงงาน ทรัพย์สินประเภทเครื่องจักร

3. การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capital--VC) ได้แก่

3.1 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้สำหรับรายได้ที่เป็นเงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นที่ VC ได้รับ

3.2 ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลและผลประโยชน์จากการโอนหุ้นที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนใน VC

มาตรการรองรับและแก้ไขปัญหการว่างงาน ซึ่งแบ่งเป็น 5 กลุ่มมาตรการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) มาตรการชะลอการเลิกจ้าง (2) มาตรการเสริมทักษะฝึกอบรมและจัดหางาน (3) มาตรการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (4) มาตรการสงเคราะห์ผู้ตกงาน และ (5) มาตรการสินเชื่อและบริการเพื่อแก้ปัญหาการว่างงาน

มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และเพื่อเสริมรายได้ของผู้มีรายได้น้อย ดังนี้

1. มาตรการเพื่อเสริมรายได้ของผู้มีรายได้น้อยและปานกลาง โดยการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินได้สุทธิในช่วงแรกที่ต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 5 จากเดิมที่ยกเว้นในวงเงิน 50,000 บาทแรก เพิ่มเป็น 80,000 บาทแรก โดยมีผลบังคับใช้สำหรับเงินได้ที่ได้รับในปี พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป

2. มาตรการสนับสนุนการขายที่อยู่อาศัยเดิมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ โดยการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่เรียกเก็บจากการขายที่อยู่อาศัยเดิมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินมูลค่าที่อยู่อาศัยใหม่ที่ซื้อ

3. การขยายเวลาการให้สิทธิประโยชน์ในทางภาษีสำหรับมาตรการที่สิ้นสุด 31 ธันวาคม 2545 ต่อไปอีก 1 ปี ประกอบด้วย (1) มาตรการภาษีกรณีปรับปรุงโครงสร้างหนี้ (2) มาตรการภาษีกรณีปรับปรุงโครงสร้างองค์กร และ (3) มาตรการลดภาษีธุรกิจเฉพาะที่เรียกเก็บจากการขายอสังหาริมทรัพย์ในอัตราร้อยละ 3.3 ลงเหลือร้อยละ 0.11 เพื่อสนับสนุนการซื้ออสังหาริมทรัพย์

มาตรการและนโยบายรัฐบาลระหว่างปี พ.ศ. 2546-2551

มาตรการและนโยบายรัฐบาลระหว่างปี พ.ศ. 2546-2551 มีดังนี้ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2554)

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.1 การสร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นเศรษฐกิจในภาพรวมเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชนและเอกชนในการลงทุนและการบริโภคโดยเสริมสร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีของคนในชาติให้เกิดขึ้นโดยเร็ว โดยใช้แนวทางสันติ รับฟังความเห็นจากทุกฝ่าย และหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชาติในทุกกรณี รวมทั้งฟื้นฟูระเบียบสังคมและบังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ตลอดจนสนับสนุนองค์กรตามรัฐธรรมนูญให้มีส่วนร่วมในการสร้างความสมานฉันท์ ภายใต้กรอบของบทบาทอำนาจและหน้าที่ขององค์กร

1.2 จัดให้มีสำนักงานบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นองค์กรถาวรเพื่อทำหน้าที่แก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ชายแดนภาคใต้โดยยึดมั่นหลักการสร้างความสมานฉันท์และแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ใช้กระบวนการยุติธรรมกับผู้กระทำผิดอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม กำหนดจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเขตพัฒนาพิเศษที่มีการสนับสนุนแหล่งเงินทุนกู้ดอกเบี่ยต่ำ สิทธิพิเศษด้านภาษี และอุตสาหกรรมฮาลาล รวมทั้งสนับสนุนให้เป็นเขตพัฒนาพิเศษที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายทางศาสนา และวัฒนธรรม

1.3 ปฏิรูปการเมือง โดยจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินการปฏิรูป โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพื่อวางระบบการบริหารประเทศให้มีเสถียรภาพและประสิทธิภาพ ในแนวทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมไทย รวมทั้งสามารถสนองตอบต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

1.4 เร่งสร้างความเชื่อมั่นของประเทศไทยในสายตาของชาวโลก โดยให้ความสำคัญต่อการรอบความร่วมมืออาเซียนเป็นลำดับแรก และร่วมมือกับรัฐสภาในการพิจารณาอนุมัติเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ประเทศไทยในฐานะสมาชิกประชาคมอาเซียนจะต้องลงนามในช่วงของการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในเดือนมกราคม พ.ศ. 2552 และเตรียมความพร้อมเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 14 ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นประธานอาเซียน

1.5 พื้นฟูเศรษฐกิจที่กำลังประสบปัญหาเป็นการเร่งด่วน โดยจัดทำเป็นแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะสั้นที่ครอบคลุมภาคเกษตรและเกษตรกรรมภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และการท่องเที่ยว ภาคการส่งออก ภาคอสังหาริมทรัพย์การสร้างงานและสร้างรายได้ในชนบท การพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติและฟื้นฟูทรัพยากรให้แล้วเสร็จภายในเดือนมกราคม 2552 พร้อมทั้งจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเม็ดเงินของรัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและเพื่อให้สามารถบรรเทาภาวะความเดือดร้อนของประชาชนและภาคธุรกิจได้

1.6 เร่งสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติและเร่งรัดมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว โดยการดำเนินการร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการประชาสัมพันธ์ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของคนไทยในประเทศ และปรับแผนงบประมาณของส่วนราชการที่ได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 อยู่แล้ว เพื่อใช้ในการจัดการฝึกอบรมและสัมมนาให้กระจายทั่วประเทศ รวมทั้งลดหย่อนค่าธรรมเนียมและค่าบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดให้มีการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

1.7 เร่งลงทุนเพื่อการพัฒนาประเทศ โดยให้ความสำคัญแก่โครงการลงทุนที่มีความคุ้มค่ามากที่สุด เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน ยกย่องคุณภาพชีวิตของ

ประชาชน และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะการลงทุนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ การลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างระบบบริการสุขภาพ ที่มุ่งสู่การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพ การลงทุนพัฒนาระบบขนส่งมวลชน และการพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำและการชลประทาน ให้สามารถเริ่มดำเนินโครงการได้ ในปี พ.ศ. 2552 โดยให้ความสำคัญแก่การมีส่วนร่วมของประชาชน การรักษาสิ่งแวดล้อม การดำเนินงานอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ และการรักษาวินัยการคลังของประเทศ รวมทั้งเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

2. การรักษาและเพิ่มรายได้ของประชาชน

2.1 ร่วมมือกับภาคเอกชนในการดำเนินมาตรการชะลอการเลิกจ้างและป้องกันการขยายตัวของการเลิกจ้างในภาคอุตสาหกรรมและบริการ ทั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยใช้มาตรการจูงใจเพื่อลดภาระของภาคเอกชนในการชะลอการเลิกจ้างงาน ดำเนินมาตรการเร่งด่วนเฉพาะหน้า เพื่อรองรับปัญหาแรงงานว่างงานจากภาคอุตสาหกรรมและนักศึกษาจบใหม่ โดยจัดโครงการฝึกอบรมแรงงานที่ว่างงาน ประมาณ 500,000 ในระยะเวลา 1 ปี ตามกลุ่มความถนัดและศักยภาพและรองรับแรงงานกลับสู่ภูมิลำเนา เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ วิสาหกิจและธุรกิจชุมชน

2.2 เร่งรัดดำเนินการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ถูกเลิกจ้างและผู้ว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจ โดยการดูแลให้ได้รับสิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้ ตามกฎหมายโดยเร็ว การหางานใหม่ การส่งเสริมอาชีพอิสระการสร้างงาน และการเพิ่มพูนทักษะเพื่อปรับเปลี่ยนอาชีพ รวมทั้งการจัดสวัสดิการที่จำเป็นเช่น การเพิ่มวงเงินให้ กองทุนสงเคราะห์ถูกจ้างเพื่อจะช่วยเหลือถูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง และการดำเนินโครงการ สานฝันแรงงานคืนถิ่น ซึ่งรวมถึงการสร้างงานและจัดที่พักกิน ตลอดจนการเข้าถึงแหล่ง ทุนสำหรับแรงงานนอกภาคเกษตรที่ถูกเลิกจ้างให้คืนสู่ภาคเกษตร

2.3 สร้างหลักประกันด้านรายได้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ โดยจัดสรรเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปที่แสดงความจำนงโดยการขอขึ้นทะเบียนเพื่อขอรับการสงเคราะห์ รวมทั้งขยาย เพดานให้กู้ยืมจากกองทุนผู้สูงอายุเป็น 30,000 บาทต่อรายเพิ่มมาตรการด้านการคลัง

เพื่อช่วยเพิ่มรายได้ของประชาชนและกระตุ้นธุรกิจในสาขาที่ได้รับผลกระทบ

2.4 สร้างรายได้และศักยภาพทางเศรษฐกิจในระดับฐานราก โดยการจัดตั้งกองทุนเศรษฐกิจพอเพียง และจัดสรรเงินเพิ่มเติมให้จากวงเงินที่เคยจัดสรรให้เดิม เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติระดับชุมชน ลดต้นทุนปัจจัยการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งเร่งรัดและลดขั้นตอนของภาครัฐเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถเบิกจ่ายงบประมาณได้อย่างรวดเร็ว

2.5 ดำเนินมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรผ่านกลไกและเครื่องมือของรัฐให้มีประสิทธิภาพ และเร่งสร้างระบบประกันความเสี่ยงทางการเกษตร ทั้งระบบประกันความเสี่ยงราคาพืชผลผ่านกลไกตลาดซื้อขายล่วงหน้าสินค้าเกษตรและระบบประกันภัยพืชผลอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ

2.6 เร่งรัดและพัฒนาตลาดและระบบการกระจายสินค้าของสินค้าเกษตรและสินค้าชุมชน เพื่อกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ และการส่งออก

2.7 จัดตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายและวางแผนพัฒนาการเกษตรอย่างเป็นระบบ และมีระบบการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร รวมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกรได้อย่างยั่งยืน

2.8 ส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ทั่วประเทศ ให้ปฏิบัติงานเชิงรุก ในการส่งเสริมสุขภาพในท้องถิ่นและชุมชน การดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ การดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาล และการเฝ้าระวังโรคในชุมชน โดยจัดให้มีสวัสดิการค่าตอบแทนให้แก่ อสม. เพื่อสร้างแรงจูงใจหนุนเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

3. การลดภาระค่าครองชีพของประชาชน

3.1 ให้ทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาฟรี 15 ปีโดยสนับสนุนตำราในวิชาหลักให้แก่ทุกโรงเรียน จัดให้มีชุดนักเรียนและอุปกรณ์การเรียนฟรีให้ทันปีการศึกษา 2552 และสนับสนุนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพื่อชดเชยรายการ ต่าง ๆ ที่โรงเรียนเรียกเก็บจากผู้ปกครอง

3.2 กำกับดูแลราคาสินค้าอุปโภคบริโภคและบริการที่มีความจำเป็นต่อการครองชีพ ให้มีราคาที่เป็นธรรม สะท้อนต้นทุนอย่างเหมาะสม และไม่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค

3.3 ดำเนินมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชนในส่วนของการเดินทาง ก๊าซหุงต้ม และบริการด้านสาธารณสุขโลก โดยปรับปรุงมาตรการที่มีอยู่เดิมให้สอดคล้อง กับสภาวะทางเศรษฐกิจ และอยู่บนหลักการของการใช้และบริโภคอย่างประหยัด ใช้กองทุนน้ำมันในการรักษาเสถียรภาพของราคาน้ำมันอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็น ประโยชน์ต่อการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและการใช้น้ำมันอย่างประหยัด

4. จัดตั้งคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ และคณะกรรมการร่วมภาครัฐและ เอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เพื่อเร่งรัดติดตามแก้ไขปัญหา ลดขั้นตอน ในการปฏิบัติ และกำหนดมาตรการและโครงการเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจในภาวะเร่งด่วน

มาตรการสำคัญที่ประกาศใช้

มาตรการภาษีเพื่อพัฒนาตลาดทุน อันเป็นการช่วยพัฒนาการลงทุนในตลาดทุน ระยะยาว โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ (กระทรวงการคลัง, 2554)

1. ขยายเวลาการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับบริษัทที่มีการนำหลักทรัพย์ เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (MAI) ในระหว่างวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2544 จนถึงวันที่ 5 กันยายน 2547 ให้ได้รับการลดอัตรา ภาษีเงินได้นิติบุคคลจากอัตราร้อยละ 30 เหลือร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิเป็นเวลา 5 รอบ ระยะเวลาบัญชี กรณีนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (MAI) ร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิเป็นเวลา 5 รอบระยะเวลาบัญชี กรณีนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียน กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. การผ่อนปรนหลักเกณฑ์การให้สิทธิประโยชน์ภาษี กรณีการลงทุนในกองทุน รวมเพื่อการเลี้ยงชีพ รายละเอียด ดังนี้

2.1 ผ่อนปรนให้ผู้ลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดา สามารถนำเงินได้ทุกประเภท มาซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) โดยให้ได้รับการลดหย่อน ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เท่ากับเงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุน ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน และต้องมีจำนวนไม่เกิน 300,000 บาทของปีภาษีนั้น

2.2 ผ่อนปรนให้ผู้ลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับ เงินได้หรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุนที่ถือมาแล้วไม่น้อยกว่า

5 ปี ให้แก่ RMF จากเดิมที่กำหนดให้ได้รับยกเว้นภาษี เฉพาะกรณีการขายคืนหน่วยลงทุนเมื่อมีอายุ 55 ปีขึ้นไป หรือมีเหตุทุพพลภาพหรือตายเท่านั้น

3. การให้สิทธิประโยชน์ภาษี สำหรับบุคคลธรรมดาที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการลงทุนในตราสารแห่งทุนในระยะยาว (LTF) ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ดังนี้

3.1 ให้ผู้ลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งมีการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการลงทุนในตราสารแห่งทุนในระยะยาวฯ ที่จะมีการจัดตั้งขึ้นและจำหน่ายหน่วยลงทุนครั้งแรกภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2550 ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เท่ากับเงินที่ลงทุน ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน และจะต้องมีจำนวนไม่เกินปีละ 300,000 บาทของปีภาษีนั้น

3.2 กำหนดให้ผู้ลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดา หากมีเงินได้หรือผลประโยชน์ใด ๆ เนื่องจากการขายหน่วยลงทุนที่ถือมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี คืนให้กับกองทุนรวมเพื่อการลงทุนในตราสารแห่งทุนในระยะยาวฯ ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากเงินได้ที่ได้รับ

มาตรการภาษีเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนและช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ได้แก่

1. ปรับเพิ่มเงินได้สุทธิที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากเดิมที่กำหนดไว้ 100,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็น 150,000 บาท

2. ปรับเพิ่มวงเงินการยกเว้นและการหักค่าลดหย่อนเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิต จากเดิมที่กำหนดไว้ 50,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็น 100,000 บาท

3. ปรับเพิ่มวงเงินการหักค่าลดหย่อนเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน จากเดิมที่กำหนดไว้ไม่เกิน 300,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็นไม่เกิน 500,000 บาท โดยเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญ

ข้าราชการ หรือเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ต้องไม่เกิน 500,000 บาท

4. ปรับเพิ่มวงเงินการหักค่าลดหย่อนเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากเดิมที่กำหนดไว้ไม่เกิน 300,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็นไม่เกิน 500,000 บาท

5. ปรับเพิ่มการหักค่าลดหย่อนค่าอุปการะเลี้ยงดูคู่สมรส บิดา มารดา บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้หรือคู่สมรส ซึ่งเป็นคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้และมีบัตรประจำตัวคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 โดยให้หักได้ 30,000 บาท ต่อคนพิการ ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีที่กฎหมายมีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่

1. ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแก่ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล ซึ่งเป็นวิสาหกิจชุมชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 และมีเงินได้พึงประเมินไม่เกิน 1,200,000 บาทต่อปี ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551-2553

2. ปรับปรุงอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่มีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท จากเดิมที่จัดเก็บในอัตราก้าวหน้า โดยกำไรสุทธิในส่วน 1,000,000 บาทแรก จัดเก็บในอัตราร้อยละ 15 กำไรสุทธิในส่วนที่เกิน 1,000,000 บาท แต่ไม่เกิน 3,000,000 บาท จัดเก็บในอัตราร้อยละ 25 และกำไรสุทธิในส่วนที่เกิน 3,000,000 บาท จัดเก็บในอัตราร้อยละ 30 เป็นการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับกำไรสุทธิเฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 150,000 บาท และสำหรับกำไรสุทธิในส่วนที่เหลือให้คงจัดเก็บในอัตราเดิม ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับสำหรับกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นการลงทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเอกชนไทย มีดังนี้

1. ให้บุคคลธรรมดา และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สามารถหักค่าใช้จ่าย เพื่อการได้มาซึ่งทรัพย์สินประเภทเครื่องจักร อุปกรณ์หรือวัสดุที่มีผลต่อการประหยัด พลังงานโดยรวมค่าติดตั้ง ได้ 1.25 เท่าของค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ ทรัพย์สินจะต้องได้มาและ พร้อมใช้งานได้ภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553

2. ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สามารถหักค่าเสื่อมราคาและค่าเสื่อมราคา เบื้องต้นของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ผลิตสินค้าหรือให้บริการ ใน วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่ เหลือให้หักตามอัตราปกติ ทั้งนี้ทรัพย์สินจะต้องได้มาและพร้อมใช้งานได้ภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553

3. ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สามารถหักค่าเสื่อมราคาและค่าเสื่อมราคา ทรัพย์สินประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ได้ภายในเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชี นับแต่ วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา

4. ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท และจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน สามารถหักค่าเสื่อมราคาและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้น ของทรัพย์สินประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในวันที่ได้ทรัพย์สินมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี นับแต่วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา

5. ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท และจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน สามารถเลือกหักค่าเสื่อมราคาและค่าเสื่อมราคา ของทรัพย์สินได้ในอัตราร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุน โดยมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สิน ดังกล่าวรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 500,000 บาทในหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้ ใช้สำหรับ ทรัพย์สินตามมาตรา 4 (5) ของพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าเสื่อมราคาและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527 โดย ทรัพย์สินจะต้องได้มาและพร้อมใช้งานได้ภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553

6. ให้ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับบริษัทที่นำหลักทรัพย์เข้าไปจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังต่อไปนี้

7. ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล จากร้อยละ 30 เหลือร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ สำหรับบริษัทที่จดทะเบียนเข้าใหม่เป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ (MAI) ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชี ต่อเนื่องกันนับแต่รอบระยะเวลาบัญชีแรกที่เริ่มในหรือหลังวันที่บริษัทได้จดทะเบียนกับ ตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ

8. ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล จากร้อยละ 30 เหลือร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิ สำหรับบริษัทที่จดทะเบียนเข้าใหม่เป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ (SET) ตามกฎหมายว่า ด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน

9. ให้ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

10. ให้ลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ จากเดิมที่กำหนดไว้อัตราร้อยละ 3 เป็นอัตราร้อยละ 0.1 สำหรับรายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากกิจการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร ทั้งนี้ เฉพาะการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่ได้กระทำภายใน 1 ปี นับจากวันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ

11. ให้กระทรวงมหาดไทยลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนการโอนและค่าจดทะเบียนการจำนองอสังหาริมทรัพย์และห้องชุดไปพร้อมกันด้วยการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ สนับสนุนให้มีการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ให้มากยิ่งขึ้นซึ่งจะทำให้การประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ฟื้นตัวเร็วขึ้น

มาตรการเงินทุนเพื่อประชาชนและเศรษฐกิจฐานราก ดังนี้

1. โครงการสินเชื่อฐานราก ประกอบด้วย 4 โครงการย่อย คือ

1.1 โครงการฟื้นฟูและพักหนี้เกษตรกรรายย่อยและยากจน เป็นโครงการที่มีเป้าหมายช่วยเหลือเกษตรกรลูกค้านาคาเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ช.ก.ส.) รายย่อยและยากจนที่มีหนี้เงินกู้รายละไม่เกิน 100,000 บาท โดยจะพักหนี้เกษตรกรที่มีปัญหาหนี้สินค้างชำระอันเนื่องจากเหตุสุจริตและจำเป็นจำนวนประมาณ 336,633 ราย ดันเงินกู้ค้างเป็นเงินประมาณ 17,990 ล้านบาท ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2551 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2553 เป็นระยะเวลา 2 ปี โดยจะมีการจัดทำแผนฟื้นฟูอาชีพของครัวเรือน

เกษตรกร พัฒนาความรู้ ศักยภาพในการประกอบอาชีพทั้งนี้ ธ.ก.ส. จะดำเนินการคัดเลือกและประเมินศักยภาพลูกค้าที่ต้องได้รับการพักหนี้อย่างรอบคอบ เพื่อให้เป็นการช่วยเหลือผู้ที่มีความจำเป็นและสมควรได้รับการฟื้นฟูอย่างแท้จริง อนึ่งในการดำเนินโครงการดังกล่าว รัฐบาลจะจัดสรรเงินงบประมาณชดเชยให้ ธ.ก.ส. ตามความเหมาะสมต่อไป

1.2 โครงการธนาคารประชาชน โดยธนาคารออมสิน เป็นโครงการต่อเนื่องที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการกระจายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับประชาชนผู้มีรายได้น้อยที่ต้องการลงทุนประกอบธุรกิจ ซึ่งธนาคารออมสินได้เริ่มโครงการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 โดยในปี พ.ศ. 2551 ได้ตั้งเป้าหมายสินเชื่อจำนวน 5,000 ล้านบาท เพื่อให้บริการแก่ผู้กู้ประมาณ 250,000 ราย คิดเป็นผู้ได้รับประโยชน์ซึ่งรวมถึงสมาชิกในครอบครัวประมาณ 1 ล้านคนนอกจากนี้ ได้ปรับปรุงมาตรการเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีโอกาสสร้างอาชีพและรายได้มากยิ่งขึ้น ได้แก่ ลดดอกเบี้ยให้แก่ลูกค้าเดิมที่มีประวัติการชำระหนี้ดี ตามกรณีอายุสัญญา เพิ่มความรวดเร็วการอนุมัติสินเชื่อและขยายพื้นที่ในการให้บริการ รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการชำระเงิน เป็นต้น

1.3 โครงการสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.) เป็นโครงการที่สนับสนุนให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ได้แก่ โครงการบ้าน ธอส. เพื่อที่อยู่อาศัยแห่งแรก วงเงินปล่อยสินเชื่อในโครงการนี้ทั้งหมด 10,000 ล้านบาท โดยเสนออัตราดอกเบี้ยคงที่ระยะยาว อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าอัตราของธนาคารตามปกติ กลุ่มเป้าหมายเป็นประชาชนทั่วไปที่มีรายได้ไม่เกินเดือนละ 15,000 บาท วงเงินไม่เกินรายละ 600,000 บาทนอกจากนี้ ธอส. ยังคงให้กู้แก่โครงการอื่น ๆ ที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและโครงการใหม่ เช่น โครงการ ธอส.-กบข. ครั้งที่ 5 วงเงิน 10,000 ล้านบาท สำหรับข้าราชการสมาชิก กบข. และข้าราชการไม่เป็นสมาชิก กบข. จำนวน 17,500 ราย โครงการบ้านเอื้ออาทร เฟส 2 วงเงิน 20,000 ล้านบาท โครงการบ้าน ธอส.-สปส. เพื่อที่อยู่อาศัยของผู้ประกันตนของสำนักงานประกันสังคม จำนวนประมาณ 18,000 ราย วงเงิน 10,000 ล้านบาท เป็นต้น

1.4 โครงการสินเชื่อเพื่อเกษตรกรของ ธ.ก.ส. เป็นโครงการที่มีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือทางการเงินในการประกอบอาชีพและกิจกรรมของเกษตรกรช่วยให้เกษตรกรมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยในปีบัญชี 2550 (เริ่มต้นเมษายน

พ.ศ. 2550 ถึงกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 รวม 11 เดือน) ธ.ก.ส. สามารถอนุมัติสินเชื่อได้ถึง 250,000 ล้านบาท และมีเป้าหมายการอนุมัติสินเชื่อในปีบัญชี 2551 จำนวน 325,000 ล้านบาท โดยมีโครงการที่สำคัญได้แก่ โครงการสนับสนุนสินเชื่อเพื่อปลูกพืชทดแทนพลังงาน วงเงิน 25,000 ล้านบาท โครงการส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันเพื่อผลิตไบโอดีเซลร่วมกับกระทรวงพลังงาน โดยเงินกู้ในโครงการในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1,000 ล้านบาท โครงการส่งเสริมการปลูกมันสำปะหลังเพื่อผลิต เอทานอลแก่เกษตรกรจำนวน ประมาณ 200,000 ราย เป็นวงเงินจำนวน 1,000 ล้านบาท โครงการสินเชื่อธุรกิจชุมชน โดยมีจำนวนกลุ่มอาชีพและกลุ่มการเงินที่ได้รับประโยชน์จากโครงการนี้มีไม่น้อยกว่า 12,000 กลุ่ม เป็นเงิน 5,450 ล้านบาท เป็นต้น

2. โครงการเพิ่มเงินทุนและการจัดการเรียนรู้ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เป็นมาตรการในนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลในการเพิ่มศักยภาพของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในการลงทุนสร้างงานและอาชีพ ให้แก่ประชาชนในชุมชนและวิสาหกิจขนาดเล็กในครัวเรือน รวมถึงการพัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่มีการบริหารจัดการที่ดีให้สามารถยกระดับเป็นสถาบันการเงิน โดยการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านสำหรับหมู่บ้านที่ตั้งใหม่ภายในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 ประมาณ 1,600 แห่ง โดยใช้วงเงินกู้จากธนาคารออมสินและ ธ.ก.ส. จำนวนรวม 7,769.61 ล้านบาท พร้อมทั้งให้ ธ.ก.ส. ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทยฯ และสถาบันการเงินอื่นร่วมประเมินศักยภาพกองทุนหมู่บ้านฯ และวางแผนการดำเนินงานหรือวิธีปฏิบัติในการส่งเสริมศักยภาพของกองทุนหมู่บ้านฯ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่จะได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนสินเชื่อเพิ่ม/ต่อยอดแก่กองทุนหมู่บ้านฯ ซึ่งธนาคารออมสิน และ ธ.ก.ส. ได้เตรียมวงเงินสินเชื่อเพิ่ม/ต่อยอดแก่กองทุนหมู่บ้านฯ ไว้แล้วอีก 4,000 ล้านบาท และ 16,000 ล้านบาทตามลำดับ นอกจากนี้ จะให้สถาบันการเงินให้ความช่วยเหลือกองทุนหมู่บ้านฯ ในการยกระดับศักยภาพกองทุนหมู่บ้านฯ เป็นสถาบันการเงินชุมชนที่ถาวรต่อไป

3. โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) สืบเนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2551 เห็นชอบการยุติการดำเนินโครงการยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข และขอรับการจัดสรรงบประมาณตามโครงการพัฒนาศักยภาพของ

หมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในวงเงินจำนวน 40,000 ล้านบาทนั้นเพื่อความชัดเจน และความโปร่งใสของโครงการ รัฐบาลจึงได้กำหนดเงื่อนไขในการพิจารณาโครงการที่จะขอรับการจัดสรรงบประมาณ การกำหนดกลไกสำหรับการเบิกจ่ายโดยการเปิดบัญชีของธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. หรือธนาคารกรุงไทย และให้มีการบันทึกการเบิกจ่ายและติดตามผลในระบบ GFMS เพื่อการกำกับดูแล ตรวจสอบ ติดตามประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้อย่างทันท่วงที โดยให้ ธ.ก.ส.หรือสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เบิกจ่ายและเป็นพี่เลี้ยงแก่หมู่บ้าน/ชุมชน สามารถพิจารณาจัดสรรวงเงินสินเชื่อเพิ่มเติมให้แก่หมู่บ้านและชุมชนได้